

Al
treilea
trimestru

Mă voi chema

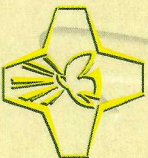
" Uitănd ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte,
alerg spre țintă, pentru premiul chemării și cereștii a lui Dumnezeu,
în Hristos Isus." "

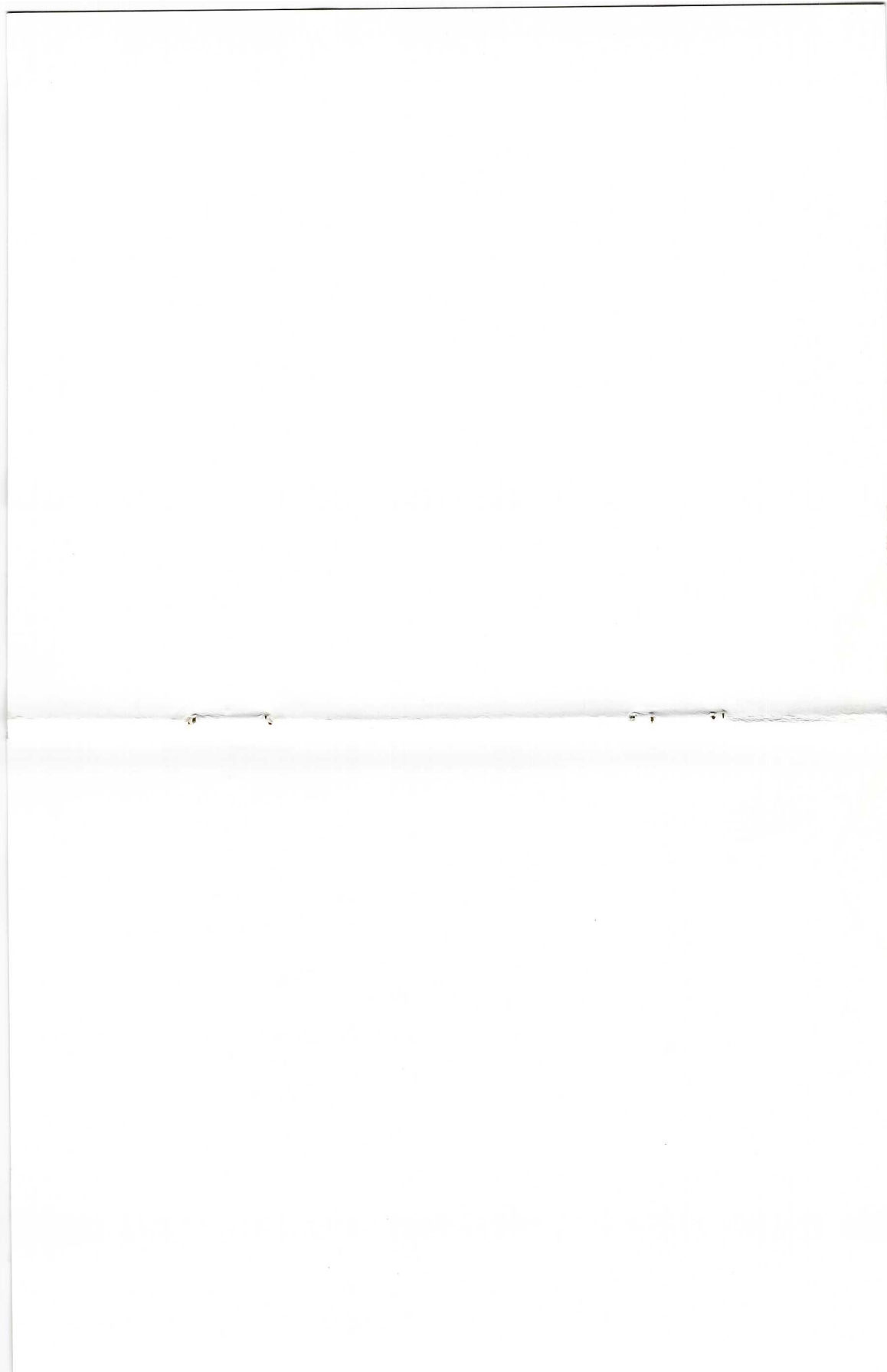
(Filipeni 3, 13-14)

" Iată, voi face ceva nou, și-i gata să se împlină : să nu-l cunoașteți
voi oare ? Voi face un drum prin pustie, și râuri în locuri secetoase." "

(Isaia 43, 19)

Călăuza tematică în citirea Bibliei

M-ai chemat

Călăuză tematică în citirea Bibliei

Al treilea trimestru

Prima ediție

Organizația Muntele Sion (în întemeiere)
Oradea
2002

VI-ai chemat

Chemat product in China 2010

in 2010

2010

Chemat product in China 2010

2010

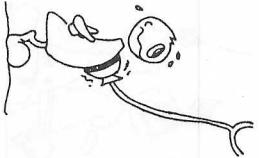

Săptămâna a 12: Meditații personale

Sâmbătă:

Verset:.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Notițe:.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

Rugăciune:.....

.....
.....
.....
.....
.....

M-ai chemat

Caietele apar o dată pe trimestru, împreună cu casetele săptămânale ale învățăturilor.

Comenzile le primim la adresa :

Sion Hegye Egyesület (in întemeiere)
Oradea - Str. C-tin Tanase nr.30
Belce István si Gyöngyi

Colaboratori:

Bereczki Béla
Bodza Arpád
Markó Józsefné
Mikešy Imrené

Dr. Peter Fischer
Traudel Fischer
Somogyi Tamás
Takács Krisztina

Din punct de vedere teologic manuscrisul original a fost revizuit, verificat și corectat :

Boosa József Sch. P.
Casetele au fost apreciate de : Bécsér Róbert OFM.

Caietele au fost traduse din limba maghiară. Diferențele de traducere sunt semnalate

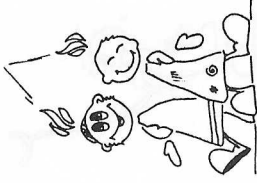
prin paranteze.
Pentru versiunea în limba română s-a folosit traducerea Cornelișcu.

Desene : Konez Ágnes
Traducerea : Rézmiłves I. Ramona Flavia
Coperta : Bicskei István
Editura color și DTP au fost realizate la :
Bicskei és Társa Grafikai Műhely
Tel : (06) 1-204-4812

Editată de Organizația Muntele Sion (in întemeiere)
Belce István și Gyöngyi
3700 Oradea - str. C-tin Tanase nr. 30
Tel : (059) - 412715

Tipărită de Poligrafia Treira

Săptămâna a 12: Meditații personale

Vineri:

Verset:

.....

.....

.....

.....

.....

Notițe:.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

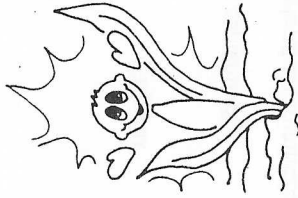
Rugăciune:.....

.....

.....

.....

.....

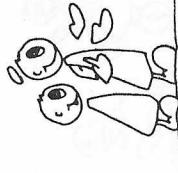
De aproape 30 de ani ne-am predat viața lui Isus și Duhului Sfânt. Începutul acestei relații am trăit-o ca pe un cadou imens al lui Dumnezeu. Încă de pe atunci doream ca, pe lângă cititul zilnic al Sfintei Scripturi, să primim un ajutor practic. Pe noi catolicii, al II-lea Sinod Vaticanic, ne-a încurajat să luăm putere și îndrumare zilnică din Cuvântul lui Dumnezeu. Pe teritoriul limbii germane s-a răspândit așa zisa "Geistliche Schriftlesung" - "Citirea Scripturii în duh", care ne-a fost primul mare ajutor.

Dar creștea în noi dorința, ca Sfânta Scriptură să n-o citim doar răsfoind-o. De aceea am căutat o călăuză a citirii Bibliei, a cărei construcție tematică să ne ajute la creșterea spirituală în pași bine definiți. Între timp, pe de o parte ne-am adâncit cunoștințele prin studii teologice, prin corespondență, iar pe de altă parte am putut fi prezenți ca și colaboratori și lideri, la cursurile și seminarele Înnoirii Carismatice, unde cu ajutorul lui Dumnezeu noi înșine am putut instrui colaboratori și lideri. Acum așa simțim că, a sosit timpul ca împreună cu colaboratorii noștri, să începem prelucrarea unui caiet, cu caracter practic atât în citirea Cuvântului cât și al învățăturilor săptămânale legate de acestea, necesare celorlor de părtășie. Acești colaboratori au luat parte timp de mai multe luni la cursuri de formare al liderilor, respectiv credința lor s-a întărit și în alte moduri. La alcătuirea prezentului caiet am considerat a fi important, să dăm cuvântul unor asemenea experiențe ale credinței trăite în viața de zi cu zi, care pot fi de ajutorul oricui, și să poată corespunde unor analize teologice.

Ne-am străduit ca la construirea tematică a prezentului, caiet, cititorul să poată face acei pași, care sunt necesari la creșterea vieții lui spirituale prin ajutorul dat de citirea zilnică a scripturii. Așa am alcătuit programe trimestriale (am editat 4

Săptămâna a 12: Meditații personale

Miercuri:

Versef:

.....
.....
.....
.....
.....

Notițe:

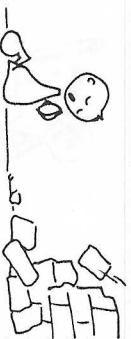
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Rugăciune:

.....
.....
.....
.....
.....

Săptămâna a 12: Meditații personale

Marti:

Verset:

Notițe:.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Rugăciune:.....

.....

caiete pentru un an), care se manifestă prin citirea pasajelor biblice săptămânale și zilnice.

Fiecărei zile îi corespunde o pagină, care asigură loc notițelor. Fiecare meditație se încheie cu un îndemn la rugăciune personală. În partea punctată din susul paginii poți scrie data citirii. Pasajul biblic dat se citește în contextul ei și citește-te și cu versetele paralele (sunt însemnate cu stea, trecute în paranteze după versetele zilnice), în scopul unei înțelegerii mai bune. Pasajul biblic dat se citește deci în contextul ei. Te îndemn să înveți săptămânal și câte un verset biblic.

Meditațiile zilnice constau din 3 părți :

- la locul versetului vei avea o explicație scurtă cu aplicații actuale;
- motivele și provocare la decizie personală, notițe;
- ajutor la rugăciunea personală.

Ultima săptămână a caietului am dedicat-o meditației personale. Aceasta înseamnă că tu însuși îți alcătuiești programul citirii zilnice a Bibliei. Pentru fiecare zi ai o pagină pe care îți poți face notițe, poți nota îndemnul primit în tot timpul rugăciunii. Prin aceasta poți obține experiențe importante. Repetă oricare subiect din cele 12 săptămâni, care te-a atins, sau meditează la un pasaj biblic!

De-a lungul muncii de evanghelizare am constatat o sete mare după învățăturile catolice bazate pe Biblie. Această sete doresc să o alin și acele casețe, legate de acest caiet, care conțin învățături ai tematicii acelor săptămâni, în 30 de minute.

Sperăm că acest caiet treptat se va răspândi printre acei catolici creștini, care sunt conștienți de întoarcerea lor la Iisus și o trăiesc prin Duhul Sfânt în unitate cu Biserica. Ne rugăm pentru ca aceste caiete să-și aduca aportul la înnoirea Bisericii și a societății.

Aprilie 1999 Peter și Traudel Fischer.

Versetele de memorat pe săptămână

Săptămâna 1 : Auzind glasul lui Dumnezeu.

„*Ot-le Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.*”

/ Ioan 10, 27 /

Săptămâna 2 : Armament spiritual .

„*Înfrunți-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți îneca pept împotriva tuturor uneltirilor diavolului.*”

/ Efeseni 6, 11 /

Săptămâna 3 : Luptă spirituală.

„*Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sînt în locurile cerești.*”

/ Efeseni 6, 12 /

Săptămâna 4 : Deosebirea duhurilor.

„*Prea iubitor, să nu dai creare oricărui duh; ci să cerceteți duhurile, dacă sînt de la Dumnezeu; căci în lume au țesit mulți prooroci mincinoși.*”

/ 1 Ioan 4, 1 /

Săptămâna 5 : Binecuvîntare sau blestem .

„*Pentru ca binecuvîntarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.*”

/ Galateni 3, 14 /

Săptămâna 6 : Carisme .

„*Și ftecăruiă I se dă arătarea Duhului spre folosul altora.*”

/ 1 Corinteni 12, 7 /

Săptămâna 7 : Roadele Duhului .

„*Roada Duhului, împotrivă, este : dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, făcerea de bine, credincioșia, blîndeța, înfrînarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.*”

/ Galateni 5, 22-23 /

Săptămâna 8 : Maria .

„*Mama lui a zis slugilor : „ Să faceți orice vă va zice.*”

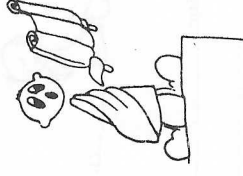
/ Ioan 2, 5 /

Săptămâna a 12: Meditații personale

Versetul de memorat pe săptămâna:

Luni:

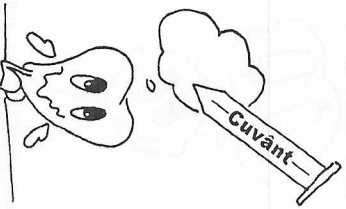
Versetul:

Notițe:

Săptămâna 11: Modul de mănuire al gândurilor noastre

Sâmbătă:

“Căci Cuvântul lui Dumnezeu este via și lucrător, mai tător decât orice sabie cu două tășuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheierurile și mădava, judecă simțirile și gândurile inimii.”

/ Psalmii 4, 12 /

Ți-ai aduci aminte de asta? Este un verset mult citat. Tocmai acel lucru este minunat, că îl știm de ani de zile, poate am și citit-o de multe ori, și totuși de fiecare dată ne poate spune ceva nou. Cuvântul lui Dumnezeu într-adevăr poate pătrunde până în adâncul firii noastre. În zilele trecute am meditat la modul de mănuire al gândurilor noastre. Am constatat că, gândurile noastre trebuie să înnoie prin Cuvântul lui Dumnezeu. Nu putem trăi o viață nouă cu gânduri vechi! De multe ori nici noi înșine nu putem decide cât de curate sau nu sunt gândurile, motivele noastre. De aceea spune Epistola către evrei, că numai Cuvântul poate penetra în realități ascunse din fața ochilor noștri. Acolo judecă gândurile și simțirile inimii noastre. Această judecare nu înseamnă osândire. Osândirea nu vine de la Dumnezeu. Dacă într-adevăr Duhul Sfânt arată asupra stării reale a inimii noastre, atunci o face cu dragoste și cu simț. Niciodată nu te condamnă. Lasă ca și în viața ta să-și “bage nasul” Duhul Sfânt. El nu vrea să te oblighe. Demoni te obligă. Duhul te călăuzește la Dumnezeu. *“mă paște în pășuni verzi, și mă duce la ape de odihnă; îmi înviorează sufletul, și mă povățuiește pe cămări drepte, din pricina Numei lui Său.” (Psalmi 23, 2-3)*

.....

.....

.....

.....

Tată Ceresc! Înaintea Ta, gândurile și motivele mele sunt asfermice ca o carte. Cercetează-mă. Doamna Dumnezeule, cunoaște-mi inima! Încearcă-mă, și privește în adâncul gândurilor mele! Cercetează, nu umbra care pe drum greșit, și călătorește-mă pe calea vesniciei!

Amin!

Săptămâna 9 : Religiozitate falsă după convertire .
“Când să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încrecat.”

/ 2 Timotei 2, 15a /

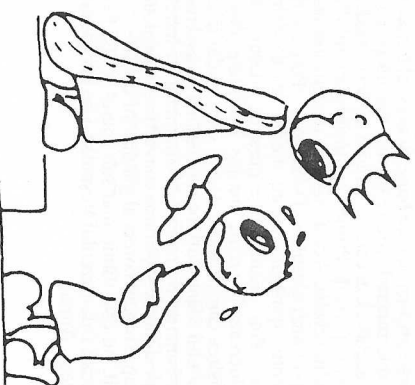
Săptămâna 10 : Religiozitate falsă înainte de convertire .
“Cînd se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și ficia pe care o are de Mine, nu este decât o învârtitură de daltă omenească.”

/ Isaia 29, 13 /

Săptămâna 11 : Modul de mănuire al gândurilor noastre.

“ Noi răsturnăm izvoarele mîinii și orice înălțime, cari se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice ghîd îl facem rob ascultării de Hristos.”

/ 2 Corinteni 10, 5 /

Introducere

“ pînă vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vînt de înfățură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.” / Efeseni 4, 13-15/

Ce trebuie să facem ca să ajungem la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare? Învațăm, ne călădim și creștem. Pentru această creștere este foarte important ca să ne hrănim zilnic cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că, în sens spiritual, vom rămâne slăbuți, astfel întărziind creșterea noastră.

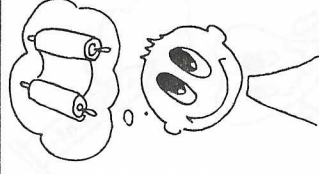
Însuși Domnul se îngrijește de noi, căci: “Și El a dat pe unii apostoli; pe alții prooroci; pe alții evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru descăvîrșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.” (Efeseni 4, 11-12).

Deci trebuie să studiem sărguincios scrierile profetice și apostolice din Biblie. Trebuie să-i ascultăm cu urechile și inimile deschise pe evangheliști, păstori și învățători. Ne stă la dispoziție și literatura creștină, căci azi avem acces la cantități enorme de cărți care mai de care bune. Și acest al treilea caiet dorește să ajungă în acest rând interminabil. Multe lucruri noi nu poate să spună, căci Cuvântul veșnic este același. Cei care în schimb au scris meditațiile, aceia cu propriile lor gânduri și experiențe Proprii mărturisesc credibilitatea și puterea păstrătoare a Cuvântului revelat. Aceste rînduri desigur pot însemna ajutor și imbold, pentru cum poți auzi glasul lui Dumnezeu. Poți citi de asemenea în carte despre armamentul spiritual, despre modul lui de folosire și despre deosebirile duhurilor. Poți acumula experiențe despre blestemele și binecuvântările care lucrează în viețile noastre. Diferitele pilde din Cuvânt te pot încuraja spre folosirea carismelor și despre cum să dai teren tot mai mare muncii roditoare a Duhului Sfânt. Poți face cunoștință cu acel respect al Mariiei, pe care și înnoirea carismatică o practică. N-am uitat nici întrebară legată de “religiozitatea falsă” de dimaine și de după convertire. În final, dar nu în ultimul rînd va fi vorba și despre modul corect al gândurilor noastre.

După cum am amintit, nu este nimic nou sub soare- totuși fiecare din noi ia dintr-un Izvor de neseecat! Dumnezeu! Veșnic să-i fie întotdeauna recunoștință și mărire pentru acestea! Amin!

Somogyi Tamás

Săptămâna 11: Modul de mînuire al gândurilor noastre

Vineri:

“ Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zî și noaptea cugată la Legen Lui!”

/ Psalmi 1, 2 /

Cum poate ajunge în viața noastră Cuvântul salvator al Domnului? Desigur prin ochii și urechile noastre. Căci credința vine în inimile oamenilor pe calea auzirii, prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Deci trebuie auzit - adică citit - Cuvântul Vieții.

Vechile noastre gânduri doar atunci putem să le înlocuim cu gânduri noi, venite de la Dumnezeu, dacă mai întâi le lăsăm pe acela să intre în mintea (rațiunea) noastră. Și asta încă nu e totul, căci Domnul în pilda semănătorului a vorbit despre semințe căzute pe marginea drumului și între spini. Ce trebuie deci să facem? Trebuie să lăsăm ca, inimile noastre să fie “arate”. Doar atunci poate prinde sămînta rădăcini dacă a căzut în pămînt fertil. Duhul Sfânt ar dori ca să ne țină întotdeauna inimile “lejer” și “noapte”; căci în pămînt tare nu intră sămînta. În continuare este tot de responsabilitatea noastră cum ne comportăm cu Cuvântul. Cum se poate aprofunda mesajul auzit? Prin/cu meditație.

Fi recunoscător că, și-a găsit adăpost în tine Cuvântul Domnului! Să ai parte de în ea de delectare (frumusețe) și meditează asupra ei zi și noapte. Atunci vei fi “ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștelesc : tot ce începe, dăce la bun sfîrșit.” (Psalmi 1, 3)

Doamne, mulțumesc că, Cuvântul tău a prins rădăcini în inima mea. Este o experiență minunată și reconfortantă să meditez asupra Ei. În fiecare zi experimentez, cum zilnic mă întărești prin Cuvântul Tău, pe care nenețat o frămînt în mintea mea. Cuvântul Tău pururea dămunește.

Amin!

Săptămâna 11 : Modul de mănuire al gândurilor noastre

Joi:

"Să nu vă potrivii chipului veanului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voina lui Dumnezeu: ceu bună, plăcută și desvârșită."

/ Romani 12, 2 /

Dacă vrem să plăcem lumii, atunci trebuie să ne asemănăm ei. Dar noi deja nu mai suntem fi aceștii noștri. Trebuie să recunoaștem în viața noastră voia Lui. Asta este posibilă doar dacă ni se înnoiește tot mai mult modul de gândire, și ne transformăm în tot aspectul vieții. Cu gândurile Domnului trebuie să ne hrănim rațiunea, pentru ca firea dumnezeiască într-adevăr să se facă văzută în viețile noastre. El s-a îngrijit deja de asta : *"Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privescе viața și evlavia, prin cunoașterea Calucei ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin cari El ne-a dat făgăduințele Lui nespūs de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poftă."* (2 Petru 1, 3-4). Te-ai gândit deja, că și în tine este firea dumnezeiască? Dacă ai moștenit ceva de la părinții tăi, atunci de la Tatăl tău crește de ce n-ai fi primit oare prin harul de copil al Lui, *"gene cerești"*? Firea moștenită în schimb prin educare se împlinește. Înțelegi deja? Tu ai parte de educare cerească!

Tată Cereșe! E atât de minunat că am putut să Te cunosc. Cel care m-ai chemat prin propria slava și putere. Mulțumesc, Doamne, darui și redatatea firii dumnezeiești. Îți sunt recunoscător. Îte, Doamne Dumnezeu, că și eu ca și copil al Tău, pot moșteni caracterile Tale

Amin !

78

Săptămâna 1 : Auzind glasul lui Dumnezeu.....

Versetul de memorat pe săptămână : *" Oile Mele ascultă glasul Meu; eu le cunosc și ele vin după Mine."*

/ Ioan 10, 27 /

Luni:

" Ei au zis lui Moise : „ Vorbește-ne tu însuși, și te vom asculta; dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să ni murim."

/ Exodul 20, 19 / (Exodul 20, 18-22)

Dumnezeu a vorbit fiilor lui Izrael în modul auzit la muntele Sinai. Acest lucru a putut fi atât de minunat dar și de înspăimântător, încât cei ce au auzit-o nu au putut-o suporta. Pe Moise l-au rugat să vorbească, mai bine el să fie mijlociului, numai să nu trebuiescă a auzi cu urechile lor glasul înfricoșător al lui Dumnezeu, ca să nu moară.

Dumnezeu și azi ne vorbește. O face în modul mai puțin vizibil decât cel amintit. În ciuda acestor lucruri eu m-am întâlnit deja cu doi oameni, cărora Dumnezeu Purtaătorul de Griță, astfel le-a vorbit. Viața ambilor a fost schimbătoare de acea voce de barbat, pe care au auzit-o cu urechile lor. Să ne oprim puțin aici, pentru că vreau să spun ceva important. Vă îndemn spre precauție, pentru că dorința de a auzi voci poate fi periculoasă ! Mulți s-au pierdut astfel, și au ajuns în capcana spiritismului. Dumnezeu Lucrează în mod suveran. Lasă, ca această să fie astfel și în viața ta. Înceți "urechile" deschise, dar mai degrabă înmăi ! Dacă acolo înăuntru este liniște și ordine, atunci în "odăia ta" vei auzi glasul Tatălui tău. (Matei 6,6)

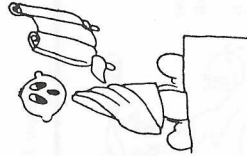
Domnul - precum vom vedea în această săptămână - poate să ne vorbească în mai multe feluri. Să fie în tine și mine spiritul lui Samuel copilul : *" Vorbește, caci robul Tău ascultă !"* (1 Samuel 3, 10).

Tată Cereșe ! Tu și azi aștepti ca să ni Te revelezi. E atât de minunat că fiecare din noi ne vorbești tot astfel. Doar Tu ne înțelegi limba și personalitatea. Mulțumesc că îmi vorbești, chiar acum.

Amin !

11

Săptămâna 1: Auzind glasul lui Dumnezeu

Marti:

“Ascultați Cuvântul Domnului, casa lui Iacov, și voi, toate familiile casei lui Israel!”
/ Ieremia 2, 4 /

Pe vremea Vechiului Testament doar unii aleși, profeti, judecători, împărați puteau vorbi în Numele lui Dumnezeu. Nu puteau folosi fără responsabilitate expresia :

“*Astfel zice Domnul !*” Desecori pedecapsa profețiilor falși a fost moartea. Domnul și azi îți vorbește prin scrierile profetice. Când studiezi acele scrieri, poți recunoaște intențiile lui Dumnezeu nu numai pentru trecut, dar și pentru prezent și viitor. În al doilea rând, Dumnezeu și prin profeții zitelor de azi, pentru din ziua Cincizecimii s-a împlinit profeția lui Ioel : “ *Apoi voi revărsa Duhul Meu peste fiecare om, și fiți și fitecele tale vor profeta; bătrînii vor vedea visuri, iar tinerii vor vedea vedenii.*”

“Domnul zice !” Deschide acum la ICorinteni 14, 29. Acolo vei găsi : “ Cîț despre proroci, să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece.” Deci profeții vorbesc și azi în comunități și tu poți vorbi - dar îndatorirea noastră este ca să judecăm mesajul.

“Dar toate să se facă în chip cuvințios și cu rânduială.” (I Corinteni 14, 40)

Doamne, de abia îndrănesc să cred că pe noi - și pe mine - ne chemi, pentru a propovădui Cuvântul Tău și să vorbim în Numele Tău. Dă-ne inimii smerite, pentru a înțelege că, în mâinile Tale, suntem umelte stupuse, port vocile Tale.

Amin !

12

Săptămâna 11: Modul de mînuire al gândurilor noastre

Miercuri:

“ Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.”

/ Filipeni 4, 7 / *(Filipeni 4, 6-9)

Pacea lui Dumnezeu este aceia care, întrecând orice pricepere, ne păzește inimile și gândurile în Hristos Isus. Cum? În primul rînd, toate problemele și cererile pe care le avem să le ducem înaintea Domnului, în loc de îngrijorare cu mulțumiri (recunoștință). Dacă ne chinuim, ni se amărăște inima. Putem să ne dăm toate probleme lui Isus, pentru că “ *El însuși se îngrijește de noi*” (1 Petru 5, 7) în al doilea rînd : “ *să vă însuflească tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de primit,*” (Filipeni 4, 8)

Înspre ce să se îndrepte gândurile tale? Tot timpul doar înspre problemele zilnice? Măine trebuie să plătești chitanțele, vecinul tocmai atunci găurește peretele când tu tocmai ai dori să dormi puțin, picură robinetul, închieturile nu-ți suportă schimbările de front, copilului iarăși nu-I mai e bună o îmbrăcăminte...

Să mai însuiesc? Chiar crezi că Dumnezeu nu știe toate acestea? Contul bancar cersesc nu poți să o sărăcești cu cheltuielile lunare, precum nici marea nu o poți măsura cu lingura. Dumnezeu este sursa îngrijirii (asigurării) tale! Tocmai de aceea e păcat să te îngrijezezi! Tatăl tău Cersesc știe exact de ce anume ai nevoie, încă înainte de a-ți deschide gura. De aceea în primul rînd în gândurile tale caută mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprăhăria Lui, și toate aceste lucruri îți se vor da pe deasupra! (Matei 6, 33)

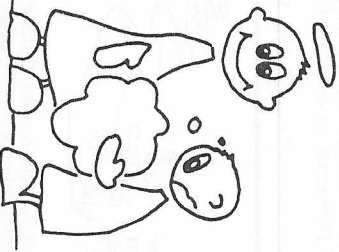
Doamne Dumnezeule, Tu însuși ești Purtarea de grijă. Mulțumesc că mă pot adresa Tie cu orice problemă sau îngăndurare. Ești un Tată iubitor și grijuliu, care are pe inimă soarta copiilor Lui. Ajuță-mă, să fiu înțodeauna cu încredere față de Tine și micșodată să nu mă îngrijorez.

Amin !

77

Săptămâna 11: Modul de mănuire al gândurilor noastre

Marti:

“ Cei noi răsturnăm izvoarele minții și orice îndăjime, cari se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hrisos.”

/ 2 Corinteni 10, 5 /

Confron unei vechi zicale, nu putem opri ca pășari să nu zboare deasupra noastră, dar ca să-și facă cuib în părul nostru, dai! Cum trebuie deci să mânuim gândurile noastre vechi, înredăchinate? Ele sunt adanc înrădăchinate în noi, și este nevoie de timp pentru ca să le “reprogramăm”. Acest lucru nu merge desigur de la o zi la alta. Te-ai convertit, te-ai născut din nou, dar asta încă nu este o cheazășe că și gândurile vor lua imediat direcția corectă. Convertirea înseamnă în același timp și o nouă recunoăștere. Realizezi că până acum ai mers pe un drum greșit, te întorci, dar de acum în direcția cea bună. Dar gândurile tale trebuie șe conștinuu să se înnoașca, pentru ca să poți bine deosebi care este voia bună, plăcută și desăvășată al lui Dumnezeu (vezi *Romani 12, 2*). Nu-ți poți “viola” firea. Ai experimentat deja, că vechile tale gânduri încă își mai tot caută drum în mințea ta? Nu trebuie să te sperți! Nu poți împiedica să nu se nască în tine gânduri, dar în schimb poți împiedica înrădăchinatea acestora în ințina ta. Nu-ți alina gândurile rele. Toate gândurile care tind să se ridice în mințea ta împotriva cunoașterii lui Dumnezeu, trebuie șe făcuți “robi” și obligați spre ascultare !

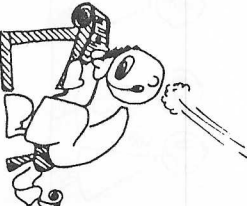
.....

Doomne, într-adever mă mai chinieșe gânduri care mă ispitesc și mă adeneneșe spre rău. Mulțimesc că Tu te îngrijești și pentru mine, de gânduri noi, cerești. Zilnic pot să-mi hrănesc mințea (rațiune) cu ele, iar gândurile Tale adeneneșești le înving pe cele vechi.

76

Amin !

Miercuri:

“ Fiindcă mai înfi de toate, să știi că nici o proorocie din Scriptură nu se făcliteșe singură. Cei nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mințai de Duhul Sfint.”

/ 2 Petru 1, 20-21 /

Cum vorbeșe Dumnezeu! Atotputernic prin Cuvântul Lui? Citeșe numai versetul care predece pe cea următoare 1 -“Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți să luți aminte, ca la o lumână care străluceșe într-un loc întunecos; pînă se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de diminețai în inimile voaștre.” (2Petru 1, 19)
 Ascultă și citeșe Cuvântul până nu se va face lumână în ințina tal! Isus este Cuvântul Viei, și îți vorbeșe personal prin Cuvântul scris. Nu te opri doar la analiza înțmplărilor. Framântă în ințina ta ceea ce ai primit. Poate că, gășești un mesaj sau o rezolvare pentru situația actuală a vieții tale. Oamenii sfinți ai lui Dumnezeu au scris nu numai modul de înțebuninare pentru Viața, ci și, ce trebuie să faci, dacă te-ai abătut de la drumul care duce spre Viața, în urma unui păcat sau al unei slăbiciuni. Practic, pentru fiecare domeni al vieții gășești instrucțiuni în Scriptură, ce anume să faci. Dacă nu înțelegi ceva, cel mai bine e să te adresezi pentru ajutor, cu întrebările tale la însuși Autorul Final, căci unii scriitori toți porți de Duhul Sfânt și-au notat scrierilor lor.
 Pur și simplu spune : “Doomne, ce anume vrei să-mi spui mie aici? Ce vrei de la mine ca să fac?” Vei vedea că, odată se va face lumână în ințina tal!

.....

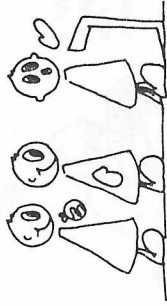
Mulțimesc Doomne Dumnezeule că, din dragoste Tu neșfășidă Te îngrijești de creaturile Tale. Tu ne hrănești zi de zi nu numai cu pâine, ci și Cuvântul care de la Tine vine. Precum triplul tanjeșe după hrână tripasată, tot așa tanjeșe sufletul meu hrana dăbului.

13

Amin !

Săptămâna I: Auzind glasul lui Dumnezeu

Joi:

“ Fiindcă puteți să proorociți toți, dar unul după altul, pentru ca toți să capete învățătura și toți să fie îmbărbătați. ”

/ 1 Corinteni 14, 31 /

Îți mai aduci aminte de meditația zilei de marți ? Poate că este surprinzător pentru tine, dar prin darurile de har ale Duhului Sfânt și tu poți primi o profeție în inima ta. Dacă așa simți că, mesajul primit nu numai

ți ți vorbește, atunci o poți spune cu voce tare, pentru că întreaga comunitate să capete învățătura și să fie îmbărbătați prin ea. Trebuie să împărtășești cu ceilalți ceea ce ai primit. Bruce Yocum scrie în cartea intitulată “Profeții” că : “ Am auzit că Dumnezeu îmi vorbește. Nu cu urechile fizice, ci în liniștea inimii mele am auzit glasul lui Dumnezeu, care îmi vorbea despre acea dragoste pe care o are El pentru mine. Simțeam că dragostea Lui mă încorjoară și mă prinde. ” Vezi, e atât de simplu! Nu trebuie să te aștepti la glasul tare al trâmbițelor sau la nori de fum, pentru a auzi glasul Creatorului tău. Îți vorbește pentru a te călăuzi, a te încuraja, să te învețe, să te încurajeze, să ajute clădirea și creșterea ta. Fii precut pentru că dacă o profeție trezește în tine o dispoziție apăsată sau se formează amărăciune în urma ei, atunci accia trebuie cercetată anăunțit. Dumnezeu nu te osândește. Dacă auzi sau simți astfel de lucruri în inima ta, atunci accia nu o spune imediat cu voce tare. Puneți întrebarea : “ aceeași într-adevăr stăruiește clădirea mea și a celorlalți? ” Nu permițe ca duhul osândirii să se bage în inima și comunitatea ta !

Doamne, este atât de minunat că îmi vorbești. De multe ori e mare gălăgia în mine, de accia nu auz clar glasul Tău. Multumesc că în acele situații îmi transmiți prin frații mei. Vreau să trăiesc cu o inimă tăcută și sîpșusă, pentru ca să mă poți folosi și pe mine înspre folosul altora.

Amin !

14

Săptămâna 11 : Modul de mănuire al gândurilor noastre

Versetul de memorat pe săptămână : “ Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, cari se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu, și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. ”

/ 2 Corinteni 10, 5 /

Luni:

“ Căci gândurile Mele nu sînt gândurile voastre, și căile voastre nu sînt căile Mele, zice Domnul. Ci cît sînt de sus cerurile față de pămînt, aîți sînt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre. ”

/ Isaia 55, 8-9 /

Gândurile sunt ca semintele. Din acelea cresc totul în viața noastră. Corelația “Gândurile ca seminte” , și Isus a văzut-o și a considerat-o importantă, de accia a spus pilda semănătorului (vezi Matei 13, 18-23). Cuvântul lui Dumnezeu, sămînța bună, dacă ajunge în pămînt bun, aduce o recoltă însușită. Gândurile lui Dumnezeu nu sunt gândurile noastre. “ Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pămînt, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pămînt, și S-a mîhnit în inima Lui. ” (Geneza 6, 5-6).

Domnul a văzut gândurile oamenilor, și acelea erau rele neîncetat. Gândurile rele infestază mai întai inima, iar apoi întregul caracter. De accia trebuie să “schimbăm” gândurile noastre cu gândurile lui Dumnezeu. Dacă citești în continuare pe profetul Isaia, atunci în versetele următoare (Isaia 55, 10-11) însuși Domnul spune că, gândurile Lui prin Cuvântul Lui ajung la noi. În această săptămână meditim despre modul de mănuire al gândurilor. Facem acest lucru meditînd la Cuvântul Domnului, deci pe drept putem aștepta, ca în aceste zile să rodim din belșug roade, înspre slava mai mare a Domnului și Dumnezeului nostru!

Tată Ceres! Am nevoie de gândurile Tale. Mă încorjoară gândurile lumii, și în fiecare zi vor să pătrundă în inima mea. Doar atunci pot umbra stăruitor pe drumul Tău, dacă Cuvântul Tău dă lumină minții mele și devine un izvor de lumină în întreaga mea viață.

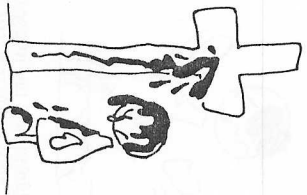
Amin !

75

Sâmbătă :

"...cu cîi mîi mult sîngele lui Hristos, care, prin Duhul cel vecinic, S-a adus pe Sine însas jertfă, fără pată lui Dumnezeu, vî va cîrîti cîugul vostru de faptele moarte, ca să slujîti Dumnezeului celui viu!"

*/ Ewei 9, 14 / * (Ewei 9, 11-22)*

Unica jertfă de sînge al lui Isus este cea care ne face complet liberi. Cu propriul Lui sînge, a pecetluit noui legămînt dintre Dumnezeu și om. În Isus Hristos Tatăl Ceresc ne vede neprihănit. Avem intrare liberă înaintea lui Dumnezeu, pentru că suntem copii Lui. Și totuși, cîi de repede uităm de aceasta, și prin rezultatele noastre vrem să dăm o mînă de ajutor în opera mîntuirii, cu aceasta aproape refuzînd acel har, pe care Dumnezeu ni l-a dat. Azi sî gîndim din nou pînă la capăt cîi, fîvînrile și rezultatele noastre atunci au adevîrătă valoare, dacă ele izvorîsesc din dragostea mîntuire al lui Hristos. Acestea sunt roadele morții și a învierii Lui! Cercetează toate succesele, rezultatele vieții tale, și mulțumeste-i din suflet lui Isus! Din harul Lui ești, acela care ești. Ai fi meritat moartea, dar El ți-a adus viața în dar. Poate cîi, recunoașterea acestui lucru va avea ca rezultat o nouă convertire în viața ta?!

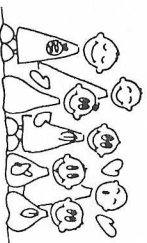
Isuse Hristoase, unicul meu Mîntuitor! Te rog, curțește-mi inima de orice religiozitate falsă, și dîruiește-mi credință în inimă. Pentru fiecare problemă, boală, slăbiciune a mea este un singur medicament adevîrat : puterea Sîngelui Tău prca scump, care mă face liber pentru ca să pot slujii lui Dumnezeu cel viu.

Amin !

Vineri:

"Vorbiru acestuia a plăcut întregii îndumiri. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfînt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia. I-au adus înaintea apostolilor, cari după ce s-au rugat, și-au pus mîinile peste ei."

/ Fapl. Apost. 6, 5-6 / (Fapl. Apost. 6, 1-6)

În cadrul înmormîni, din gură în gură circulă un banc :
cîm votează carismatici? "Fraților ! Cel ce votează cu "da", acela să-și lase mîinile jos!"

Dar versetele de mai sus ale Cuvîntului nu ne informează despre o decizie euforică.

"A plăcut propunerea întregii comunități." Despre ce era vorba? Apostolii au venit cu propunerea ca, frații să aleagă dintre ei șapte bărbați plini de Duhul Sfînt și de înțelepciune, care la masă vor ajuta în servire. Astfel cei doisprezece vor avea mai mult timp pentru rugăciune și slujirea vestirii Cuvîntului. Alegerea celor șapte diaconi este un exemplu mirnaat pentru a arătă cum Dumnezeu prin Duhul Sfînt și printr-o comunitate Se relevă oamenilor. Fi atenți doar cîi, aici nu avem loc o alegere "democratică". Nu spun cîi: "Fraților, acum să votăm!" Duhul Sfînt a vorbit celor doisprezece, ei au dat mai departe mesajul membrilor comunității, care au cercetat mesajul - întru Duhul Sfînt -, și pentru cîi le-a plăcut ideea, au aprobat-o cu toții zicînd Amen ! Ar fi putut spune și nu, dar atunci ar fi ajuns față-n-făță cu voia lui Dumnezeu. Nu numai o persoană, ci întreaga comunitate trebuie să fie deschisă cînd, Dumnezeu îi vorbește.

Tată Ceresc ! Tu, de aceea ne-ai adunat laolaltă în Isus Hristos, în Cîpetenie, pentru ca să fim în comunitate cu Tine și cu ceilalți. Ții mulțumesc cîi îmi vorbești prin comunitate, și prin Biserică.

Amin !

Sâmbătă:

“Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona, și Iona a stat în pînecel peșteului trei zile și trei nopți.”

/ Iona 1, 17 / * (Iona 2, 1-10)

Istoria profetului Iona, este povestirea preferată a fiecărui evanghelist, păstor și învățător, fiindcă se ascunde în aceste rânduri o înțelepciune de neseecat. Dar noi acum să meditam, cum poate Atoptermicul să ne vorbească prin circumstanțele noastre. Istoriografa este deci cunoscută: Iona fuge dinaintea îndatoririi primite. Se urcă într-o corabie, dar din cauza furtunii mari, ajunge în mare. Domnul atunci a trimis acolo un pește mare. Dar acel cetaceu nu se plimba pe acolo din plictiseală, doar așa din “întâmplare”. Acesta a fost planul lui Dumnezeu pentru Iona atunci și acolo. I-au trebuit cele trei zile de “exercițiu spiritual” acolo în adâncul mării, în stomacul puturos al peștelui. Acolo a putut învăța ceva. În final s-a supus, și totul a luat o turnură bună. Adu-ți numai aminte, Domnul de câte ori nu trimis în viața ta un “pește mare”, atunci când nu ai fost supus! Aceste circumstanțe - deseori tragedii - au fost semne ale dragostei Lui. A vrut să te învețe prin ele. Privește întâmplările vieții, împrăjările exterioare, în așa fel încât acestea pot fi mesajele lui Dumnezeu pentru tine! Cercetează-le întru Duhul Sfânt! Gândește-te că El te cunoaște, și că vrea să-ți ofere rezolvarea cea mai bună atunci și acolo. Așa vei putea învăța mai multe, și vei avea eșecuri mai puține în viață.

Doamne Dumnezeule! De multe ori am ajuns în furtună pe parcursul vieții. Greutățile și tragediile atunci au însemnat nenorociri pentru mine. Nu m-am gândit că eventual Tu îmi vorbești prin ele. Mulțumesc că acum pot recunoaște în acestea dragostea Ta.

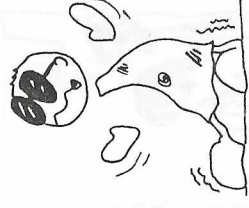
Amin!

Vineri:

“Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit?”

/ Romani 10, 14 / * (Romani 10, 12-15)

Creștinii de acia cad deseori în diferitele forme ale religiozității false, pentru că nu au auzit vestea bună corectă despre mântuirea în Isus Hristos. Se prea poate că nimeni niciodată nu i-a pus în fața unei decizii radicale: “ai ales viața, sau moartea? Pe Isus Hristos sau filozofii omenesii?” Azi, Domnul Mântuitorul tău îți așază din nou pe inimă, să: “Te duci și vestești Cuvântul Meu, acolo unde irăteștii? Nu judeca tu asupra acelor, care umblă în întuneric, ci condu-i afară la lumină, pentru că am murit și pentru ei!” Nu va fi întotdeauna ușor să-i ajuci pe acia care nu au primit o învățătură clară despre victoria lui Isus Hristos. Ști, “este mult de recoltat, dar muncitorii sunt puțini.” Mirele se pregătește să vină, iar Mireasa încă nu și-a ridicat privirea și nu și-a deschis inima. Lucrul te așteaptă aici și pe tine. Trezește Mireasa, pentru că Duhul Sfânt să o pregătească și pe ea și să o facă demnă de primirea Mirelui!

Tatăl nostru Cerească! Îți mulțumim că ne trimiți. Te rugăm, dă-ne putere și înțelepciune, pentru ca să ducem Vestea Bună clară a Ta înecărui om.

Amin!

Săptămâna 10: Religiozitate falsă înainte de convertire

Joi :

“ Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.”

/ Ioan 12, 43 / *(Ioan 12, 37-43)

Asta a fost cu două mii de ani în urmă. Dacă te uiti înapoi vezi că nu mult s-a schimbat situația. Mii de oameni trăiesc sub parola *“m-am bolăvit”*. Cu urechile lor aud - poate chiar în fiecare zi - Cuvântul lui Isus Hristos, o și consideră autentică, dar nu îl mai mărturisesc cu deplină conștiință pe Isus ca Mântuitorul lor personal, și nu își clădesc viața în întregime pe El. Nu este absolut nici o problemă dacă cineva se străduiește ca viața și munca lui să primească respect și apreciere de la cei ce trăiesc în jurul lui. Problema începe acolo, când conțăm mai mult pe aprecierea lumii și a oamenilor, decât pe slava lui Dumnezeu revelată prin Isus Hristos. Există pericolul ca în asemenea situații, nu cuvântul lui Dumnezeu va schimba lumea prin intermediul nostru, ci păterile lumii și a oamenilor vor fi factorii determinanți din viațile noastre. Iar asta în schimb este în detrimentul creștinismului nostru. Cândește-te la săptămâna trecută ; și după convertire suntem expuși aceluiași ispite. Și în zilele de azi mă pot întâlni cu exact aceleași probleme, cu care au fost cândva preoții evrei, care nu l-au mărturisit pe Isus în fața fariseilor și a oamenilor. Sub ce formă lucrez eu în zilele de azi ? Imi este mai importantă comunitatea decât Isus ? Imi este mai important locul de muncă decât Isus ? Imi este mai important, dacă oamenii care trăiesc în jurul meu mă văd pe mine, decât pe Isus ?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne, Isuse ! Te rog iartă-mi acele fapte, cu care nu te-am mărturisit pe Tine. De multe ori te-am acoperit prin jupniți ca am căutat aprecierea (slava). M-am auzat mai mult propriile mele religiozități-remune-carriere, decât Tine. Din ziua de azi dă ca să nu mă mai rușinez în fața lumii de Tine, nici de Cuvântul Tău.

Amin !

72

Săptămâna 2 : Armament spiritual

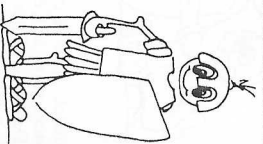
Veseli de memorat pe săptămână : **“ Imbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea pept împotriva uneltirilor diavolului.”**

/ Efeseni 6, 11 /

Luni:

“ Imbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea pept împotriva uneltirilor diavolului.”

/ Efeseni 6, 11 / *(Efeseni 6, 11-17)

De ce avem nevoie de armătura lui Dumnezeu? Pentru ca să putem ține piept tuturor uneltirilor lui Satan. “ Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînitorilor întunecatului duhurilor răutății cari sînt în locurile cerești.” / Efeseni 6, 12 / Deci nu trebuie să luptăm unul împotriva celuilalt - precum desosori o facem - ci împotriva duhurilor răutății care sînt în locurile cerești. Împotriva duhurilor spirituale nu putem lupta decât cu armament spiritual. Ar fi total inutil să mergem la luptă împotriva demonilor cu săbie, pistol, cu tancuri și rachete. Această luptă nu se desfășoară pe plan fizic. În lume oamenii se omoră unii pe alții, pentru că nu știu că în spatele tuturor problemelor și gândurilor rele cine stă de fapt. Dacă li s-ar deschide ochii, ar recunoaște imediat că pomnirile ucigăse care lucrează în ei este de natură deponică. Din puteri pur omenești este imposibil a scăpa de aceste legături. În această săptămână vom medita la armătura care ne stă la dispoziție, pentru ca noi să nu mai luptăm conform lumii, și nici împotriva celorlalți.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

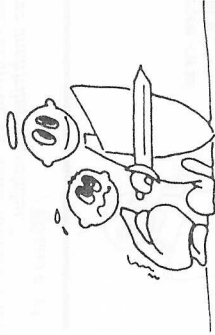
Doamne ! De neschimbat suntem expuși atacurilor vrăjmasului, căci acesta “ ca un leu răcnitor umbra printru noi, căutăm pe cine să înghită.” Fii multumesc că Tu nu ne-ai chemat pentru o viață lipsită de puteri, ci pentru o luptă, la care Tu dai armamentul spiritual potrivit.

Amin !

17

Săptămâna 2 : Armament spiritual

Marti:

*“ Ia pavyza și scutul, și scoală-Te să-mi
ajută. Înviere sulita și săgeata împotriva
prigonitorilor mei! Zi sufletului meu: "Eu
sînt mîntuirea ta!" ”*

/ Psalmi 35. 2-3 /

David ar dori să scape de dușmani. Nu se încrede în propriile puteri, ci striga la Dumnezeu. Știe la cine trebuie căutat ajutorul. Din povestirile vechiului testament știm că: Cel Vesnic întotdeauna a și ascultat astfel de rugăcimi, căci și pe David l-a ajutat să învingă.

Dumnezeu. Știe la cine trebuie căutat ajutorul. Din povestirile vechiului testament știm că: Cel Vesnic întotdeauna a și ascultat astfel de rugăcimi, căci și pe David l-a ajutat să învingă. folosește spre exemplificare armătura unui soldat roman, pentru a prezenta pe aceasta arsenalul spiritual al lui Dumnezeu. Precum David seceră mameicul, la fel trebuie să ne avântăm și noi în atac. Scutul nostru este scutul credinței. Aceasta ne apără pe noi de săgețile de foc ale vrăjmașului. (vezi Efeseni 6, 16) Aceste săgeți de foc vor să pătrundă în inimile și gândurile noastre, pentru ca acolo să nască îndoială. Cu puterea păstrătoare a credinței trebuie să ne apărăm împotriva lor. "căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mîntuire." (Romani 10, 10)

Sulita și săgeata sunt de-a arme de atac. Noi trebuie nu doar să ne apărăm, ci să atacăm activ împotriva pozițiilor inamicului. Arma de atac este sabia Duhului, adică vorba lui Dumnezeu. Cuvântul. Dacă trebuie să lupti l-a exemplul de la Isus, care astfel la respins pe dușman : " Pleacă de la Mine, Satano! Căci stă scris că.....!"

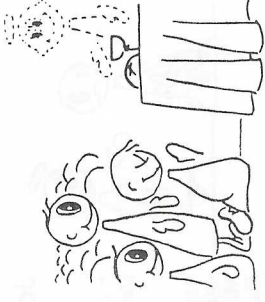
Doamne Isuse Hristoase! Într-adevăr exemplul Tău aş vrea să-l turnez, atunci când vrăjmaşul vrea să-mi sădească îndoiala în inima mea. Îți mulțumesc că pot merge în această luptă spirituală cu sabia ascuțită și cu două tășuri a Cuvântului, și nu trebuie să mă încred în propriile forțe.

Amin !

18

.... Săptămâna 10: Religiozitate falsă înainte de convertire

Miercuri :

*“Și așa, ați desființat Cuvîntul lui Dumnezeu,
prin datina voastră.”*

*/ Marcu 7, 13 / *(Marcu 8, 13-16)*

Pentru farisei a fost un discurs tare, care s-au pierdut în adorația datinii, în respectul ierarhiei și în îndeplinirea obligațiilor legii. Au pierdut dinaintea ochilor țelul, și pe acela le-au înlocuit cu unelte (mijloace). Scopul agriculturii este acela, ca sămînța semănată în pămînt cu timpul să aducă roade. Dar înainte de recoltare trebuie făcute câteva operațiuni, ca de exemplu aratul, semănatul, plivitul, udatul, și pentru acestea trebuie să folosim unelte. Gîndește-te doar, ce s-ar întâmpla dacă cineva doar ar uda, sau numai ar ara, sau s-ar complica numai cu unelte. E adevărat că, dependent de acestea el ar rămîne tot agricultor, dar se poate că niciodată nu ar atinge țelul, recolta, pe care poate după un timp ar și uita-o. Poate că este un exemplu banal, dar se poate asemăna cu viața noastră creștină, dacă pierdem țelul (scopul), și rămînem înrădăcinați doar la simplele datini. Țelul este ca, Cuvîntul lui Dumnezeu să nu rămîna doar slovă moartă, ci ajungînd în inima noastră să ne conducă spre viața veșnică. Cercetează-te și tu pe tine însuși, cum stai cu această întrebare, și răspunde sincer !

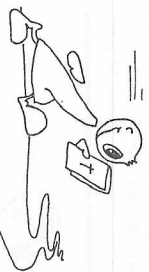
Duhule Sfînt drag! Te rog dă vedere clară poporului Tău, ca să vadă țelul, spre care ne chemi, și în lumina acesteia să facă totul în viața ei.

Amin !

71

Săptămâna 10: Religiozitate falsă înainte de convertire

Marti :

“...omul nu este socotit neprüfung, prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos.” / Galateni 2, 16 / *(Galateni 2, 16-21)

În această săptămână vom medita despre religiozitatea falsă de dinaintea convertirii. Sub asta înțelegem toate acele încercări, fapte, unde nu călămim pe mântuirea lui Isus Hristos din Nazaret, fie orice rugăciune sau faptă evlavioasă. De ce este asta importantă? Pentru ca să-l condămnăm pe acela care înțe nu s-a convertit ? Nu, ci pentru ca în propriile noastre vieți să recunoaștem intențiile inimii, și să ne întoarcem de la orice formă exterioară a religiozității, care în ochii Domnului sunt urăcioase, iar pentru noi periculoase. Să avem grija, pentru că astfel putem deveni ascemenea farisei, care cred că, au meritat anume harul lui Dumnezeu, și au completat cu propriile lor fapte bune unica și perfectă jertă a lui Isus. În propria mea viață am experimentat gustul amar al acestei sforțări. Tot mai amput m-a oboșit, și mi-a luat pofta de la creștinism. M-am eliberat că adevărat din această suferință, când Duhul Sfânt mi-a făcut cert în inima mea, că Isus m-a mântuit deja.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Tată Ceresse! Dă-te rog ca în această săptămână să fiu mai atent la ce, de ce o fac. Te rog, curățește-mă de orice religiozitate falsă, pentru ca viața mea să o cădăsc în înveșime pe Hristos.

70

Amin !

Săptămâna 2 : Armament spiritual

Miercuri :

“ Să nu mai dați în stăpînirea păcatului mădulărilor voastre, ca niște unelte ale nelegăturii, ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca via, din morți cum erăți; și dați lui Dumnezeu mădulărilor voastre, ca pe niște unelte ale neprüfungării.” / Romani 6, 13 /

Mădulărele trupului nostru, ochii, mâinile, picioarele noastre, mai devreme slujeau păcatul. Erau adevărate arme împotriva semenilor noștri, când am gândit lucruri rele despre ei sau am revărsat bleștume asupra lor. Poate că le-am făcut rău "doar" cu limba și nu cu fapte, dar limba nici un om nu este în stare să o înbălzăsească, este un rău neliniștit, este plină de o otrăvă de moarte. (vez/ Iacov 3, 8) Fi atent puțin la ce spune apostolul Iacov . chiar și limba noastră este o armă mortală ! De aceea spune apostolul Pavel că, dacă vom învia din morți, atunci mădulărele nu vor mai slui păcatul. Trebuie să devenim "armele" dreptății! Desori va trebui să stăm de partea dreptății, ba chiar va trebui să și luptăm pentru ea. Trebuie să ne dăruim lui Dumnezeu, pentru ca El să dispună de noi. Să nu ne ținem de adevărul nostru real sau cel aparent. Deciderea aceasta să o încredințăm lui Dumnezeu : " Incredințată-ți soria în miniu Domnului, increde-te în El, și El va lucra. El va face să strălucască dreptatea ta ca lumină, și dreptul tău ca soare la ameză. (Psalm 37, 5-6) . Dacă astfel vei lucra, atunci mădulărele tale vor lupta deja ca arme ale dreptății în lupta spirituală pentru împărăția lui Dumnezeu.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

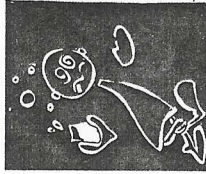
.....

Dumnezeul meu, Tată Ceresse ! Îți sunt recunoscător că împreună cu Isus Hristos am învial pentru o viață nouă. Mulțumesc că jertă Lui a făcut posibilă în mine moartea omului vechi. Te rog ajută-mă și în continuare, pentru ca să pot umbla în faptele omului nou, iar mădulărele mele să fie arme ale dreptății în lupta purtata pentru împărăția Ta.

19

Amin !

Săptămâna 2 : Armament spiritual

Joi:

“Noaptea aproape că a trecut, se apropie ziua. Să ne desbrăcăm doar de faptele înănercitatei, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.”

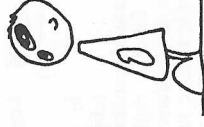
/ Romani 13, 12 /

mântuirea lui Hristos de sub puterea întunericii, și ne-a dus în Țara preaiubitului Său Fiu. Am devenit fii luminii. De acum înainte corespunzător acestui lucru trebuie să gândim: să vorbim și să înfăptuim, altfel nu vom fi lumina luminii. (vezi Matei 5, 14). Dacă și în continuare am mărturisii întunericii atunci nu am putea să ne îndeplinim misiunea. Să îmbrăcăm armele luminii - spune Pavel. *“Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefură și beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă.”* (Romani 13, 13-14) Deci să-l îmbrăcăm pe Domnul nostru, Isus Hristos. Atunci vor fi într-adevăr pe noi armele luminii. El însuși este “arma luminii” în viața noastră. El peste noi, deci este în noi. Dacă ai vrea să te înarmezi cu armele luminii, atunci rămâi ferm în Isus! Lasă ca, prin Duhul Sfânt El să trăiască în tine, căci doar atunci poți fi într-adevăr al Lui! (vezi Romani 8, 9b). Atunci nu te vei împiedica în întunerice, pentru că pe drumul tău El va fi lumina ta.

Săptămâna 10 : Religiozitate falsă înainte de convertire

Verșelul de memorat pe săptămână: *“Cînd se apropie de Mine poporul acesta, Mă cînsteste cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine, nu este decît o învățătură de dătină omenească.”*

/Isaia 29, 13 /

Luni:

“Cînd se apropie de Mine poporul acesta, Mă cînsteste cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine, nu este decît o învățătură de dătină omenească.”

/Isaia 29, 13 / *(Isaia 29, 13-15)

De ce tratăm pe parcursul a două săptămâni subiectul religiozității false? Considerăm foarte important acest subiect, pentru că această întrebare rămâne actuală atât înainte cât și după convertire, rămâne o întrebare tot timpul actuală pentru creștini. Aceasta Căluză tematică de citire a Bibliei a fost scrisă pentru voi, celor care sunteți conștienți de convertirea voastră și de botezul vostru cu Duhul Sfânt, și care în viața nouă doriți să creșteți. Tocmai de aceea am luminat în prima săptămână asupra acelor pericole care ne pot aștepta, asupra creștinilor convertiți (pocățiți). Duhul Sfânt ne-a ținut în față o oglindă. În această săptămână vrem să ne ocupăm de situația noastră de dinainte de convertire, pe de o parte pentru ca să recunoaștem cu mulțumiri, din ce anume ne-a scos Dumnezeu. Pe de cealaltă parte pentru ca Domnul să ne dea o inimă milostivă înspre acția, care încă sunt în starea de dinaintea convertirii. Precum n-am știut nici noi, tot așa nici ei nu știu azi încă, cum lucrează teama lor de Dumnezeu pe baza porunclor omenești învățate de dinainte. (vezi Isaia 29, 13). Această săptămână ne poate oferi o mână de ajutor în relațiile cu cei ce stau în fața convertirii și a discuțiilor de consiliere spirituală. Dar pentru asta să îmbrăcăm haina smereniei, pentru că în primul rând în ochii noștri să vedem bărna, și de abia apoi în ochiul fratelui nostru paual! De acia toată săptămâna, după pronumele “noi” al persoanei întâi plurală ne vom înțelege în primul rând pe noi înșine, și doar apoi pe restul. Isus să binecuvânteze această săptămână pentru fiecare din noi!

Doamne Isuse ! Tu ești cea mai minunată protecție din viața mea. Mulțumesc că prin Duhul Tău trăiești în mine, astfel nu eu trăiesc deja, ci Tu trăiești în mine viața Ta dumnezeiască. Iartă-mă și ajută-mă atunci când sunt slab, căci în acele clipe întunericul îmi dă târcoale sufletului meu.

Amin !

Isuse, te rog curățește-mă în continuare! Împreună cu cuvintele și gândurile inimii mele vreau să fiu aproape de Tine. Dă, te rog, ca multumind să recunosc cum și de unde M-ai eliberat. Dă-mi și o inimă smerită, să pot fi milostiv cu semenii mei.

Amin !

.....
Săptămâna 9: Religiozitate falsă după convertire

Sâmbătă:

“...cu să nu mui, fim copii, plătind încoace și încolo, purtați de orice vînt de învîntătură.”
/ Efeseni 4, 14 /

Lumea de azi e plină cu știri de senzație, cu învîntători de minuni. De sub asta, din păcate, nu fac excepție nici cercurile creștine. Din timp în timp auzim despre noi vizionari, despre revelații personale, și prin această mulți aleargă după noi și noi experimente “subtlești”. Dar Isus cu mult înainte a zis : “*Proorocii minciñoși vor face semne și minuni, ca să înșele, glăcăt ar fi cu puțință, și pe cei aleși.*” (vezi *Marcu 13,22*)

În versetul biblic de azi apostolul ne cheamă, credincioși, fiind adevărului, să creștem în dragoste. Isus, Adevărul, ne-a spus toate cele importante despre Tatăl nostru Ceresc. Nu este o nouă evanghelie (vezi *Galateni 1, 8-9*)! Tu în ce măsură te-ai înrădăcinat în acești Adevăr? Lăși ca, zi de zi să te pătrundă Dumnezeu cu adevărul Cuvântului Lui? Nu lăsa să te ia vîntul unor învîntături false !

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

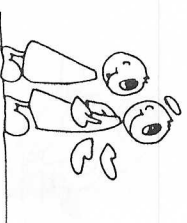
.....
Duhule Sfînt! Îți mulțumesc că și în această săptămână m-ai învîntat. Te rog, descoperă înaintea mea planul Tatălui, și condu-mă în lumina Tăi! Isuse! Dezvolgă-mi viața Ta în mine, pentru ca în eliberarea Ta fără nici un șgîrci să pot merge pe drum înaintea!
Amin !

68

.....
Săptămâna 2 : Arment spiritual

Vineri:

“Și voi, prin El, sînteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și rîscumpărare.”
/ Corinteni 1, 30 /

Suntem în Isus Hristos. De aceea s-a rugat la Tatăl, cu o seară înainte de suferințele Lui : “*Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.*” (Ioan 17, 21).

Trebuie să fim una în Tatăl și în Hristos, căci doar astfel ajungem sub protecție spirituală, și doar astfel putem roși roade. Fără Hristos nu putem face nimic. (vezi *Ioan 1,5-5*) Isus în această pildă folosește metafora mlădițelor de vie. Noi suntem mlădițele, și dacă rămânem pe butuc, atunci putem absorbi apa dătătoare de viață, adică viața lui Isus doar atunci poate să intre în noi. Dacă nu rămânem în El, atunci ne vom usca, și vom fi tăiați de pe butuc, căci mlădițele neroditoare sunt tăiate... Dar Dumnezeu are un plan mult mai bun de atât pentru tine. Nu vrea să o termini într-un mînușchi de vreascuri uscate. Tocmai de aceea a murit Isus și a devenit pentru tine înțelepciune, neprihănire, sfințire și rîscumpărare ! Gîndește-te doar asta, atunci când ispitele te chinuiesc. El a făcut deja totul în locul tău, lucruri pentru care tu ai fi slab.

Protecția ta spirituală și puterea-ți izvorăsc numai din jertfa Lui.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
Îți mulțumesc Doamne Isuse, pentru că tu ai înșfăpunit deja totul pe cruce. Jertfa Ta este perfect îndelungus pentru ca să mă eliberez de păcat și de moarte. La aceasta nu se mai poate adăuga nimic. Pur și simplu vreau să rămân în tine pentru totdeauna.

Amin !

21

Săptămâna 2 : Armament spiritual

Sâmbătă:

„Și noi, dar, fiindcă sîntem înconjurăți cu un nor așa de mare de măriți, să dăm la o parte orice pedică, și păcatul care ne înfîșoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.”

/ Evrei 21, 1 /

Iată, încă o armă spirituală eficientă : stăruința. Calea (alergarea) care ne stă înaintea trebuie să o alergăm cu răbdare și stăruință. Nu putem oboși. Privirea trebuie să ne-o ațintim neconținut asupra țelului. Pe baza Cuvântului lui Dumnezeu cred, că sîntem deja pe linie dreaptă. Tocmai de aceea nu trebuie să renunțăm tocmai pe ultimii metri.

Mai degrabă acum trebuie să ne adunăm ultimele puteri, pentru a putea rupe panglica de fîmș. „ Fraților, eu nu cred că l-a apucat încă, dar fac un singur lucru: uitînd ce este în urma mea, și aruncîndu-mă spre ce este înaintea, alerg, spre țintă, pentru preniul chemării cerești al lui Dumnezeu, în Hristos Isus. (Filipeni 3, 13-14)

Împreună cu Pavel la fel trebuie să gîndim și să înfăptuim. Pur și simplu trecutul trebuie să-l știm în urma noastră, și să alergăm cu stăruință înspre țintă. În această săptămână am meditat asupra protecției și a armamentului spiritual. Aceste gînduri să te încurajeze și impulsioneze în lupta ta zilnică. Niciodată să nu uii cuvintele psalmistului : „ Eu în Tine năvălîdîtesc, căci Dumnezeule este scăparea mea. ” (Psalm 59, 9).

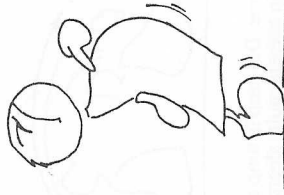
Tată Ceres! Neconținut privesc înspre Tine în luptele mele, căci propria mea putere e prea puțină. Îți mulțumesc că îmi stai alături, că ești tăria și scăparea mea. Iar când armele spirituale nu le pot mînuî victorios, atunci astfel îmi vorbești : „ Aceasta nu e lupta ta, ci a mea!”

Amin !

22

Săptămâna 9: Religiozitate falsă după convertire

Vineri:

„Și nici unul din voi să nu se fălească de loc cu unul împotriva celuilalt.”

/ 1 Corinteni 4, 6b /
*(1 Corinteni 12, 12-13)

Mulți creștini după convertirea lor privesc de jur împrejur în comunitate, și se gîndește că, desigur el este încă foarte departe de a fi un creștin „gata”. Și atunci strînge din dinți și începe a urca drumul „nobil, dar stîncos” al vieții creștine. În asemenea cazuri se pot întîmpla două situații : ori constată că este incapabil de asta, și se enfundă în depresie, sau „înaintează” cu o fot mai mare autoapreciere. Deși arcul mișcător în ambele abordări este mândria, îngămîfarea, adică luîndu-și soarta în mîini, vrea să devină propriul său Dumnezeu. Aceasta, dacă reușește, se numește autosatisfacție, iar dacă nu, atunci depresie.

Iar acum să privim puțin în ograda noastră! De multe ori noi carismaticii suntem acuzați de/cu mîndrie. Poate că, nicidecum fără a avea vreo bază ?! Poate că uneori chiar „ne luăm zhorul” de la cunoștințele, de la darurile și carismele primite de la Duhul Sfînt? Poate că aceasta este problema cu mai mulți membri ai Trupului lui Hristos? Ne închipuim a fi mai mult, mai speciali prin darurile primite de la Dumnezeu? Versetul biblic de mai sus vorbește clar : „ Dară ai primit-o, de ce te lauzi ? ” Înțelegînd în sens creștin atingerea maturității, atât la nivel personal cât și al comunității, constă în faptul că atât înaintea lui Dumnezeu cât și al oamenilor să fim capabili a ne recunoaște propriile slăbiciuni, și că nu din propriile noastre forțe vrem să le schimbăm. Autoidentitatea mea în Hristos este în faptul că, mor pentru mine însumi, și harul lui Dumnezeu începe a lucra în mine prin Isus Hristos.

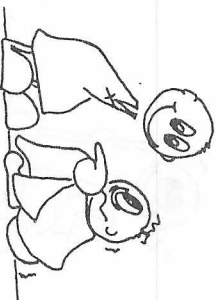
Doamne! Într-adevăr nu am nimic, pe care să nu-l fi primit de la Tine! Ajută-mă ca împreună cu darurile primite de la Tine, din harul Tău și în puterea Ta să-mi pot slui frații!

Amin !

67

Săptămâna 9 : Religiozitate falsă după convertire

Joi:

“ Tot așa și credința : dacă n-are fapte, este moartă în eu însăși.”

*//Iacov 2, 17 /
(Iacov 2, 14-17 : Efeseni 2, 8-10)

Frații ce trăiesc în imorțe se bucură în mod special, atunci când se conștientizează în ei, că se mântuiesc din har, prin credință, și nu prin faptele lor, lucru este ca să începă a se lăuda cu zel, cu mântuirea lor prin credință, și încearcă a-i “reconverti” pe frații neștutori, care se încred în fapte. Poate că răndurile de mai sus îi se par pline de umor sau poate de-a dreptul provocative, dar așa cred că, este un gran de adevăr în spatele acestora. Așa o spun din experiență, pentru că și eu mine s-au întâmplat acestea, și într-o asemenea stare nu am rodit roadele demne ale convertirii. Deși - precum e scris în Efeseni 2, 10 - “ *am fost ziditi în Hristos Isus pentru faptele bune.* ” După acestea ne punem pe drept întrebarea : ce anume ne mântuiește, credința sau faptele? Nici una, ci unic îndurătorul Dumnezeu. Noi acceptăm (primim) doar mântuirea oferită prin credința noastră. După aceeași trebuie să trăim Același. Care pentru noi și-a dat viața, și în sinejme trebuie să rodim roadele faptelor bune. Trebuie să devenim sfinți, precum și Tatăl nostru Ceresc e sfânt. Dar cum noi de la sine nu suntem capabili de asta, de aceia acest lucru o duce la bun sfârșit Hristos care salășluiește în noi.

66

Slavă și recunoștință Tie, Isuse Hristoase, pentru darurile Tale, pentru mântuire, Mălmănesc că prin credință poi să Te primesc în viața mea. Te rog, Tu să rodești în mine faptele bune!

Amin !

Săptămâna 3 : Lupta spirituală

Versetul de memorat pe săptămână : “ *Căci n-avem de luptat împotriva cărnii și singelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînitorilor înmericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății cari sînt în locurile cereșii.* ”

// Efeseni 6, 21 /

Luni:

“ Căci arbele cu cari ne luptăm noi, nu sînt supuse firii pămîntești, ci sînt puternice, înăntrie de Dumnezeu cu să surpe înănturile. Noi răsturnăm izvoarele mîinii și orice înăntare, cari se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu, și orice gând îl facem rob ascultării lui Hristos.”

// 2 Corinteni 10, 4-5 /

Suntem în mijlocul unei lupte spirituale, indiferent că observăm acest lucru, sau nu. Pe scena acestei lupte spirituale trebuie să ne trăim viața, nu putem nici unde să ne refugiem dinaintea ei. Două țări luptă una împotriva celeilalte de-a lungul istoriei omenești. Ocupă orice teren, nu te poți “ascunde”, “scăpa” de luptă. În jurul nostru sunt două țări. Una este Țara lui Te Iubesc - împărăția lui Dumnezeu, iar cealaltă e Țara lui Te Urăsc - împărăția Acuzatorului. Lupta se desfășoară și în noi. Tu trebuie să răspunzi în orice situație de decizie, unde vrei să aparții. Și eu a trebuit să decid cu cineci ani în urmă, în care împărăție vreau să-mi trăiesc viața. Această luptă a fost atît de puternică în mine, încât de abia o puteam susporta spiritual, sufletește și fizic. Vrajmasul a folosit totul împotriva mea, a încercat cu toate ispitele, pentru a mă împinge în Țara lui Te Urăsc. Puterea lui Isus, harului Lui a fost aceia care m-a păstrat pentru Țara lui Te Iubesc. Să-I fie slavă și mulțumire în veștii veclor !

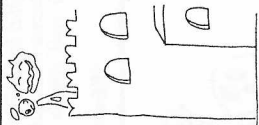
23

Doamne, Isuse! Îți aduc recunoștința, pentru că numai cu ajutorul Tău am reușit să ies din ademenirea împărăției răului. Pentru încredințarea vreau să trăiesc și să slujesc în Țara lui Te Iubesc, și te rog, ca această împărăție să clădească în mine și în ineditul meu incojurător dragostea toi mai adăncă față de Tine.

Amin !

Săptămâna 3 : Lupta spirituală

Marți:

“ Omul nu va trăi numai cu pâine ”

/ Luca 4, 4b / * (Luca 4, 1-13)

Când cel rău ne ispitește și vrea să ne învingă, atunci el caută punctul nostru cel mai slab, pentru ca acolo să poată cel mai repede a ne asalta. Și în cazul lui Isus, cel ce postește și a flămânzit, imediat acest “punct” l-a atacat. Și eu postesc 5 ore în fiecare zi, dar la sfârșitul celei de-a cincea ore sunt tare înfometat. Gândeste-te numai, că Isus nu a mâncat timp de patruzeci de zile, și era foarte înfometat pentru acea zi, când răul l-a ispitit. Cel mai slab punct al Lui era foamea, și totuși nu a făcut nimic cu piatra, pentru că prin puterea Duhului Sfânt a putut rezista de la început ispitei, ba chiar să și atace prin armele Cuvântului : “*Omul nu va trăi numai cu pâine !*” Prin acest mod de comportament Isus ne-a dat o mare învățătură : să ținem și noi în mâini la vreme de ispită armele Cuvântului ! Avem nevoie de ea, căci ne întărește în clipele slăbiciunii.

Apucă și tu această “sabie”, pentru ca prin Ea să fi victorios în lupta spirituală. Nu-ți fie teamă, lupta ta au purtat-o deja, ispită în care ești acum, Isus a învins-o deja. Toți cei ce alegă la El, toți sunt învingători!

Îți mulțumesc Tăe, Isuse, că toldeaua pot fi învingător. Prin Tine, cel ce mă iubești pe mine și pe toată lumea pe pământ. Ajută-mă ca atunci când lupta se abate asupra-mi din nou și din nou, întotdeauna să pot fi puternic prin Cuvântul Tău!

Amin !

24

Săptămâna 9: Religiozitate falsă după convertire

Miercuri:

“ Caută să te înfășezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat.”

/ 2 Timotei 2, 15a / *(2 Timotei 2, 15)

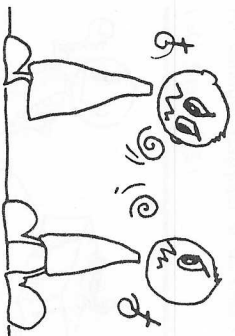
După convertire desigur ai chiuuit și ți-a plăcut că, ești copilul acceptat și iubit al lui Dumnezeu. Dar această bucurie dușmanul încearcă să o submineze. Dacă nu te înrădăcești puternic în Isus, atunci duhul rău se folosește de slăbiciunea ta sentimentală, de relațiile tale neordonate, îți atacă timpul de rugăciune, etc. Astfel din cauza relației tale slăbite cu Dumnezeu vei începe a aștepta aprecierea (recunoașterea), acceptarea oamenilor și a comunității. Te străduiești a fi pe placul lor, să le dovedești ce creștin sânginos și bun ești tu! Te sucești-invărești în așa fel, încât acest lucru să-l vadă și alții, dar în special grupul tău de rugăciune și mai ales liderul conducător al comunității tale. Intr-un cuvânt încerci a te comporta astfel încât- poate nici recunoscând chiar pentru tine însuși -, peste tot vrei să recoltezi apreciere, deseori binevoitor făcând pinul și cu faptul că-ți îmbogățești “vocabularul” carismatic cu expresii folosite în înnoire. Și cum că aprecierea (recunoașterea), poliția deseori nu sosește, vine dezamăgirea, înșelăciunea, și viața-ți înnoită începe a slăbi. Iese la iveală că, acest fel de religiozitate nu valorează nimic, pentru că izvorăște din porniri (motive-ări) incorecte. Ți s-a mai întâmplat așa ceva? Pentru că eu deseori trebuie să-mi pun întrebarea, oare care este motivul adevărat . Dumnezeu dorește ca nu oamenilor să corespundem (vezi *Efesenii 6,6 ; Galateni 1, 10b*), ci înaintea Lui să fim oameni adevărați. Dragostea ce vine de la El trebuie să ne pună în mișcare.

Doamne, Isuse! Precum mlădița adevărată pe butucul viei, așa vreau eu să trăiesc, pentru ca nectarul Tău să circule prin mine. Nu vreau să slujesc aparenței, căutând placul oamenilor, ci ca slugă a Ta care îndeplinește cu plăcere voia Tatălui Cereșc.

Amin !

65

.....
Săptămâna 9: Religiozitate falsă după convertire

Marti:

“ Avind doar o formă de evlavie dar
tăgăduindu-i puterea.”
/ 2 Timotei 3, 5 / *(2Timotei 3, 1-9)

Câtiva dintre voi se vor minuna în această săptămână. Religiozitatea nu este ceva bun? Atunci pentru ce acest subiect? Da, așa cum înainte de convertire se poate practica într-un mod rău religiozitatea, tot așa se poate și după convertire. Aici este vorba că, așa se poate întâmpla doar atunci când intră în acțiune un duh de religiozitate. Așa nu e altceva decât, că demoni lucrează pentru a te conduce de pe drumul bun și real al lui Dumnezeu, pe unul fals și nepăcăut Lui. Definiție : un duh de religiozitate încearcă în viața unui creștin să înlocuiască cu activități religioase puterea și munca Duhului Sfânt. Teul primar este ca, “*să avem doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.*” (vezi 2 Timotei 3, 5) Ar dori să ajungă ca, prin rezultatele noastre să așteptăm apreciere (recunoaștere) din exterior, și nu prin faptul că, trăim după harul lui Dumnezeu. Știe exact că, dacă voia lui Dumnezeu o facem cu / prin finuta eu-realizez-ceva, în final vom cădea în cursă. Pe de altă parte duhul de religiozitate te poate face să tîni a vedea mai repede paiul în ochiul celuilalt decât bărna din ochiul tău. (vezi *Matei 7, 5*) În această săptămână vom demuni câteva asemenea fenomene, care pot desena activitatea negativă al unui duh de religiozitate.

.....
.....
.....
.....
.....

64

Doamne Isuse, am nevoie de ajutorul tău și de călăuzirea Duhului Sfânt, pentru ca să mă pot împotrivi dușmanului și fiectru ajutor al lui. Mă încredințez fie, și te rog ajuta-mă prin darurile Duhului Sfânt, ca din puterea lor să pot învia a trăi o viață de creștin autentică. Dacă ne spui: “*fiți vigilenți*”, atunci ne dai și arme pentru luptă.

Amin !

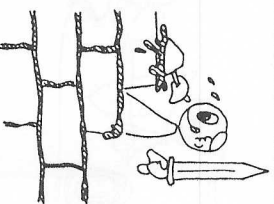
.....
Săptămâna 3 : Lupta spirituală

Miercuri:

“ Fiecare din ei, cînd lucra, își avea sabia încinsă la
mușoc. Cel ce suna din trîmbița strîtea țîngă mîine.”
/ Neemia 4, 18 / *(Neemia 4, 1-16)

În aceste verset biblice putem vedea căi de importanță este munca în viața omului, și ce rol important trebuie să-l dam vigilenței. Aici sabia reprezintă vigilența, de care avem mare nevoie ca nu cumva vrăjmasul să atace și să ne găsească nepregătiți. Sabia este Cuvântul lui Dumnezeu, pe care în orice vreme trebuie să o cunoaștem, pentru ca atunci când atacul vine, să putem lupta cu curaj împotriva dușmanului. În anumite situații nu este îndeașuns ca să ne apărăm doar, ci trebuie să și atacăm. De multe ori auzim proverbul : Cea mai bună apărare este atacul. Și noi să facem la fel! Să atacăm cu Cuvântul, și astfel Dumnezeu va lupta pentru noi. Să fim foarte vigilenți la vremea ispitei, să apucăm cu curaj “*sabia*” Cuvântului și să luptăm cu curaj împotriva celui rău! Și înainte de convertire, dar chiar și azi mai am ispite. Pe vremea acela, de unul singur, din puteri pur omenești am încercat să port această luptă, care s-a dovedit a fi îndeșuns să cad și mai adânc în păcat. Contrar acestora Isus mi-a dat o nouă putere, o nouă, finută în lupta împotriva isptelor. Cuvântul ne păstrează (protejează) pe timpul isptelor, și ne dă putere să spunem împotriva ademențiilor celui rău. De aceea învățăm pe dinafară versete biblice, pentru ca în situații date să ne stea la dispoziție ca “*sabi*”. Dar și acestea doar cu Isus împreună o putem face, doar împreună cu El putem fi învingători în luptele noastre.

.....
.....
.....
.....
.....

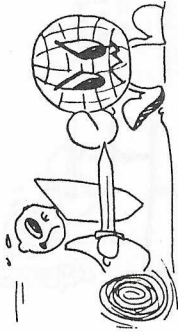
25

Tată Ceresc! Îți mulțumesc că prin Cuvântul Tău cu curaj pot ataca împotriva isptei celui rău, pentru că astfel Tu lupți pentru mine. Fără Tine sunt un vesnic învins, dar cu Tine, prin Cuvântul Tău, pot fi vesnic învingător. Doamne, fi Tu scăparea mea în vremeurile luptei! Mă învred în ajutorul și protecția Ta.

Amin !

..... Săptămâna 3 : Lupta spirituală

Joi:

"Niciun ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste."

*1/2 Timotei 2, 4 / *(2 Timotei 2, 1-7)*

Este o chemare minunată pentru noi toți ! Tu ești ostașul lui Dumnezeu, și dacă lupți pentru Dumnezeu, atunci nu te poți încurca cu treburile vieții, pentru că nu-ți vei "plăce" Lui ! În luptă trebuie să fi concentrat asupra esențialului, și orice alt lucru nesemnificativ trebuie lăsat pe dinafară. Ostașul adevărat luptă bine și cinstit. Luptă regulamentar, pentru că doar atunci va primi premiul pus. De multe ori încercăm să luptăm bine, dar nu întodeauna reușim și cinstit. Lupta cinstită este o provocare pentru noi în lumea acesta, unde este greu a rămâne cinstit, căci această lume dictează o altă spiritualitate, decât cea care ar fi de dorit din punctul de vedere al clădirii Împărăției lui Dumnezeu. Dacă totuși ne așezăm în opoziție cu spiritualitatea acestei lumi, atunci va trebui să înnoțăm împotriva curentului, care-după cum fiecare bine știm că - este foarte greu. Mie și ție, totuși în asemenea condiții trebuie să ne purtăm lupta nobilă a credinței, care nu este ușoară, dar e necesară. Vei găsi-gă, dacă lupți cinstit, pentru că stai de partea învingătorului! Poartă-ți și tu lupta ta bună, pentru ca apoi să-ți poți plăcea Aceluia, Căruia te-a scris în oastea Sa!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne Isuse, eu m-am alăturat Ție, și cea mai mare dorință a mea este ca să-ți fiu un ostaș bun pe câmpul de luptă. Te rog ajută-mă să pot rămâne cinstit și în mijlocul provocărilor lumii, și nicidecum să nu mă încurc în treburile acestei lumi. Doar înspre Ține vrea să-mi ridic privirea, pentru ca să fac numai acel lucru și în așa fel precum Ți este fie plăcut.

Amin !

26

Săptămâna 9 : Religiozitate falsă după convertire

Versetul de memorat pe săptămână : " Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat."

(2 Timotei 2, 15a)

Luni:

" După ce ai început prin Duhul, vrei acum să sfrșiți prin firea pălăntescă ?"

*Galateni 3, 3b / *(Galateni 3, 1-5 ; Colosemi 2, 20-23)*

Epistolele către galateni și coloseni vorbește creștinilor convertiți (pocăiți). După convertire și pe noi ne amenință pericolul, că după pocăință încercăm din nou să trăim conform regulilor, încercăm să corespundem așteptărilor (în comunități înnoite chiar și eu m-am înfățișat cu asemenea manifestări : *"om convertit nu fumează, nu merge la discotecă, nu poartă fustă mini ..., etc"*). Se dezvolta noi forme religioase. *"Ar fi preferabil să iau parte la diferite simpozioane, evanghelizări, să citesc anumite cărți"*). Aproape că nu observăm dar am și pierdut harul vieții libere. Forma este diferită, ca în cazul religiozității dinamite de convertire, dar esența este aceeași. E vorba despre eu-ul egoist, despre raportarea încercată a inimii. Eu vreau să merit bunăvoința lui Dumnezeu, eu vreau să-mi cumpăr răscumpărarea. *" Pentru că noi credem că omul este socotit neprăhănit prin credință, fără faptele Legii."* , fie că legea este veche sau nouă. *" De aceea, prin credință pentru că știe prin har."* (Romani 4, 16a). În fața harului enorm primit nu pot să stau decât minunându-mă smerit, cu o inimă recunoscătoare. În această săptămână ne vom ocupa cu cauza cătorva forme de manifestare a religiozității false, respectiv cu cauza comportamentului incorect de după convertire.

Fi deschis înspre activitatea Duhului, nu-ți fie teamă să privești în față propria-ți situație actuală. Dacă e necesar, ține câiniță de păcate! Domnul îți binecuvăntează sinceritatea.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

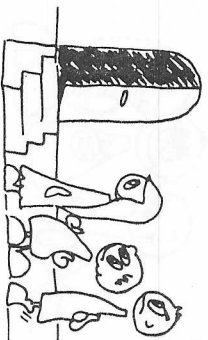
Isuse! Îți mulțumesc că împrămuț cu tine am murit elementelor lumii. Nu vreau să iau din nou asupra-mi reguli rele, ci, ceea ce am început cu Duhul, în Duh vreau să o și termin.

Amin !

63

Săptămâna 8 : Maria

Sâmbătă: Cel ce face voia
Tatălui Meu, aceea este
mama Mea

“*Căci oricine face voia Tatălui Meu, care este în ceruri, acela îmi este frate, soră și mamă.*”

/ *Mat. 12, 50* / * *Mat. 12, 46-50*

Nu este natural, că “*fratii*” Mariei și ai lui Isus au vrut să-l vadă pe Isus? Mama Lui, care i-a dat atât de mult Fiului Ei, ar dori să vorbească cu El. Aceasta ar fi atât de ciudat? Maria în schimb a putut foarte rar să-L vadă, căci știm cât de mult a trebuit Isus să lupe pentru fiecare minut pe care a putut să-l petreacă cu ucenicilor Lui în liniște și pace! Nu consider că răspunsul binecunoscut al lui Isus - “*Cine este Mama Mea, și cine sunt frații Mei?*” - nu poate fi considerat simplu nepolitete. Mai mult poate fi vorba despre o învățătură adresată nouă, al cărui cuprins este cum să învățăm a recunoașterea ordinea împotrăstiei între lucruri. Dar oare nu se întâmpla aici același lucru, pe care îl binecunoaștem deja de la Maria? Isus de aceea a putut vorbi atât de direct, pentru că știa, că El cu Mama Lui este pe linie directă în această chestiune!

Cuvintele Lui de aceea nu o pot jigni pe Maria. Ceea ce în schimb se conturează aici în fața noastră în răspunsul lui Isus, nu poate fi altul, decât o nouă modalitate de a vedea împlinirea adevăratei voi ale lui Dumnezeu: “*Căci oricine face voia Tatălui Meu, acela îmi este frate, soră și mamă.*” Cu această învățătură al lui Isus dezvăluie în fața noastră, în mod radical, într-o nouă lumină, modalitatea împlinirii prin noi a voii dumnezeiești, Maria a învățat deja cum să lase de la sine “*propria*” Ei voie pentru realizarea împărăției lui Dumnezeu.

Unde poate fi acea înmăță a lui Isus și a Mariei înspre ajutorul tău, pentru ca să primești lumină de la Dumnezeu pe terenul relațiilor și legăturilor familiale ale mediului tău? Cum poate arăta asta?

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne, Isuse! *Învăță-mă a părași voia mea, precum a făcut-o Maria. Doresc ca în viața mea să zidesc relațiile și legăturile de familie după voia Ta. Tot mai mult recunosc că, Tu în toate priviștele, pe parcursul vieții mele, mă așezi în fața unor noi și înțeleg provocări, și vei să mă ajuți în asta, pentru ca să și pot corespunde acestor provocări.*

Amin !

62

Săptămâna 3 : Lupta spirituală

Mieri:

“*Noi însă nu știmem din aceia cari dau înapoi ca să se peardă, ci din aceia cari au credință pentru năminten suferinții.*”

/ *Evrei 10, 39* / * *Evrei 10, 32-39*

Dacă pornim la luptă atunci să fim stăruitori până la capăt, și să nu dăm înapoi! În lupta pentru Hristos, și noi am îndurat marile încercări ale suferințelor. Ne-au străntorat din toate părțile, uneori chiar ne-au și disprețuit (urât). Cu acci frați cu care s-au comportat la fel, am devenit tovarăși. Dacă ne-au agresat, dacă ne-au confiscat lucruri, nu ne-am înfristat, pentru că șțiam că avem valori (punuri, averi) persistente în Ceruri, pe care nimeni nu ni le poate lua. Nici voi nu aveți voie să vă pierdeți încrederea, pentru că vă așteaptă o răsplăță mare, dacă veți rămâne stăruitori până la capăt. Străduiți-vă ca să cunoașteți tot mai bine voia lui Dumnezeu privitor la viețile voastre, și, să o și împliniți. Fiecare din noi are nevoie de răbdare, pace, până când promisiunile lui Dumnezeu se vor împlini. Să-l așteptăm într-o inimă pe Acela, Care în scurt timp va veni, și să avem grijă ca să ne străduim spre viață, și nu înspre putrezire !

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Isuse, îți mulțumesc că mă încuragezi spre stăruință. Fi puterea mea în acest lucru până la capăt! *Fără Tine mă retrag și fug ușor, dar cu Tine umblu eroic drumul, pentru ca să ajung la inimă, și odomnord să mă pot odihni la Tine. Aleg viața în locul putrezirii, și mă încredințez Tine, pentru ca Tu să mă duci la inimă.*

Amin !

27

Sâmbătă:

*“ Să vă luptați împreună cu mine, în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine.”
/ Romani 15, 30b / *(Romani 15, 30-33)*

Rugăciunea este foarte importantă în câmpul de luptă. Fără această apărare suntem foarte vulnerabili. Și Pavel a simțit asta și știa că, fără rugăciune se pierde în luptă, de aceea și-a rugat frații să se roage pentru el. Avea nevoie de rugăciune, pentru ca să scape de necredincioși, care nu vroiau a-l primi pe Hristos, îngreunând astfel realizarea planului lui Dumnezeu. Pavel se bucură de slujirea făcută înspre sfinți și așteaptă, să se poată odihni la ei în dragoste frățească. E important ca în îndeplinirea slujirii noastre să fim și noi sprijiniți de o asemenea comunitate (părtășie), care mijlocește pentru noi la Tatăl, pentru ca să putem lucra bine și eficient în via lui Dumnezeu. În luptă avem nevoie de rugăciunile de fundal ale fraților noștri, care ne întăresc în luptă. Știm că, într-adevăr doar de la aceea putem cere ajutor, care ei înșiși au purtat (frăit) deja lupte spirituale, și știu că, adevăratele lupte nu se duc în lumea vizibilă, ci acestea se petrec în lumea spirituală. Și eu înainte de a începe scrierea acestor rânduri, mi-am rugat un frate să se roage pentru mine, pentru ca gândurile mele să le pot așterne pe hârtie după intenția (voia) Domnului Isus...

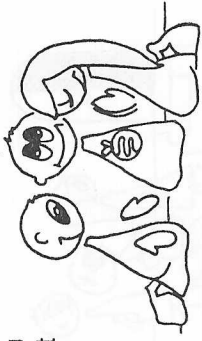
Isuse, Tu știi exact ce fel de lupte trăim pe parcursul vieții noastre. Dă-mi și mie frați buni, împreună cu care să pot purta bine lupta nobilă a credinței. Dă, ca întărit de rugăciunile lor, să accept lupta pe care eu trebuie să o duc. Fi întotdeauna cu mine, Isuse!

Amin !

Vineri: Au fost împreună cu ceilalți în același cuget

“ Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile, și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.”

*/ Fapt. Apost. 1, 14 /
(Fapt. Apost. 1, 12-14)

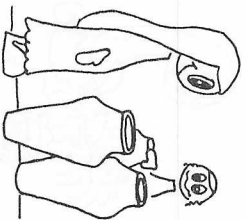

Maria, din punct de vedere omenez, a trecut prin cel mai rău lucru posibil. A trebuit să privească până la sfârșit cum este executat Fiul Ei. Dar apoi a venit Paștele cu învierea. În credință acum deja recunoaște cele mai mari corelații în legătură cu Fiul Ei. Imaginea se întrecește : *“ Nu-i așa că ne ardeau inimile? ”* Nu este clar ce anume să întâmplă după asta. Maria are încredere că Fiul Ei nu-i va lăsa orfani. Ioan i-a la el pe Maria și are grijă de Ea. Ultimele dispoziții ale lui Isus înainte de ridicarea la cer erau clare : *“ așteptați, făgăduința Tatălui Meu, peste câteva zile vă veți batea cu duhul Sfânt, puterea Lui va coborâ peste voi, și voi îmi veți fi martori până la sfârșitul lumii.”* Maria caută părtășia cu frații, pentru a fi împreună cu ei : *“ erau una în rugăciuni în templu ”*. Maria pur și simplu se zidește în comunitate (părtășie), pășeste într-o perfectă unitate cu ei. Nu privește înspre sine, ci înspre Domnul preamărit, înspre Fiul Ei, pe Care îl respectă și în unitate cu apostolii așteaptă împlinirea finală a acelor lucruri bune în locul lor : *“ Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții.” (Evrei 10, 25)* Pe cât recunoaștem necesitatea ca, în celule noastre de părtășie să fim sistemat în comunitate cu frații noștri și împreună cu ei exersăm această unitate, pe atât putem încuraja și pe alții spre aceasta. Maria poate fi și în asta un exemplu pentru noi.

Isuse, eu îți mulțumesc că m-ai umplut deja și pe mine cu Duhul Tău Sfânt! Maria a fost întotdeauna deschisă înspre întâlnirea cu Duhul. Te rog, fă-mi inima pregătită, pentru că doresc această legătură vie, doresc minunea!

Amin !

Săptămâna 8 : Maria

Joi: Arată înspre Isus

“*Mama lui a zis singilor : “Să faceți orice vă va zice.”*”

*/ Ioan 2, 5 / *(Ioan 2, 1-12)*

Asta este prima minune pe care Isus o face. Ce rol joacă în această Marță? Este părtăș al evenimentelor ce se petrec în jurul lui Isus. Aproape că am putea spune, că știe mai bine decât Isus ce anume trebuie să se împlinească în clipa dată. Deși Isus o corectează pe Mama Lui, dar face minunea. “*Să faceți orice vă va zice !*” “*Arată*” dinspre sine, arătând înspre Isus ! Într-o anumită recunoaștem acest mod de comportament în Maria în acele versete, unde Biblia vorbește despre Ea. Ea însăși consideră important ca slava să fie a lui Isus, nu a Ei. Văd în Ea raportarea cu respect și smerenie față de Dumnezeu - în fața aceluia Dumnezeu. Care a chemat-o să fie mama Fiului Lui. A primi chemare și vocație spre viața - e una din părțile lucrului. Cealaltă parte a lucrului e, că recunosc eu oare în același timp “sfințită” situației, care constă în faptul că, acel Dumnezeu împreună cu cei pe care l-a chemat și l-a înviat, la momentul dat scrie istorie a mântuirii! Cu siguranță această recunoaștere a format în Maria tandrețea, retragera, neobservarea, și arătarea de la Sine. Dumnezeu face la fel cu mine și cu tine. Nu mărimea capodoperei! Lui este decisivă, ci dacă putem oare să-L urmărim într-o smerenie plină de dragoste. Dacă suntem în planul istoriei Lui de mântuire pe care ni l-a pregătit, atunci binecuvântarea Lui nu întâzie.

Doamne, Isuse! Te rog, învătă-mă să fiu smerit, ca de la mine să orăt înspre Tine, în tot ceea ce ai început a zidi în mine. Dezvolta în mine acel comportament, pe care Mama Ta din har a putut să o trăiască. Lumina e plină de egoism. În locul acestei așază în mine și noi toți semnul prezenței dragostei Tale.

Amin !

60

Săptămâna 4 : Deosebirea duhurilor

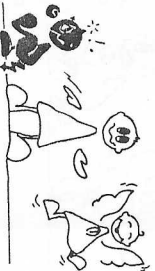
Versetul de memorat pe săptămâna : “*Pea iubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sînt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși.*”

/ Ioan 4, 1 /

Luni:

“*Fi este dat altuia, puterea să facă minuni; altuia proorocia; altuia deosebirea duhurilor ; altuia, Jeliurie limbii ; și altuia, tălmăcirea limbilor.*”

/ I Corinteni 12, 10 /

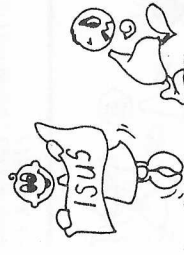
La enumerarea carismelor am putut citi despre capacitatea deosebirii duhurilor. Poate că sună cam ciudat, dar în zilele de azi, aceasta este una din cele mai importante daruri, de care fiecare din noi ar avea nevoie, căci sunt tot mai mulți profeți falși în lume. Nu trebuie să te sperii, nu va fi vorba în această săptămână despre un carecure executiv practic spiritist de deosebire al duhurilor. Este vorba despre darul de har al Duhului Sfânt, pe care o dă pentru ca noi să o folosim. “*Dar Duhul spune lămurit că, în vremea din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor.*” (vezi I Timotei 4, 1) Pavel îl atenționează pe Timotei că, aceste învățături greșite (fălse) vor porni din adunare, și nu vor veni din altă. Oamenii ruși de credința sântoasă vor răspândi acestea, și pe deasupra ascultând de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor. Deci pentru recunoașterea acestora trebuie să cerem această capacitate (dar), în cadrul creștinismului există deja azi atâtea direcții (tendințe) și învățături, încât om să fie pe piciorarele lui care știe să se descurce printre ele. Tocmai de aceea ne vine Domnul în ajutor prin Duhul Sfânt. Nu trebuie să purtăm dispuie cu diferitele spirite - aceasta ar fi pericolul. Avem nevoie de lumină, pe care Domnul ne-o și dă. Primul criteriu este rămânerea în unitate cu învățătura bisericii. Scopul cel mai important al diavolului este de a ne rupe de biserică și să distorbe unitatea.

Tată Ceresc! În mulțumesc că Tu îmi vrei creșterea prin faptul că, mă prolezi de diferitele învățături greșite. Niciodată nu vreau să mă rup de credința sântoasă și de credibilitatea vieții creștine. Am nevoie de darul deosebirii duhurilor, pentru că să nu fii luat de curent.

Amin !

29

Marți:

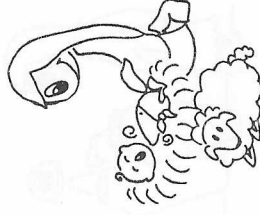
“Prea iubitorilor, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sînt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși.”
/ I Ioan 4, 1 /

Vezi? Apostolul Ioan ne spune deja să nu credem oricărui duh. În acele vremuri așa numitul gnosticism amenința tânăra Biserică. Conform învățăturii gnosticilor, caracterul supranatural al lui Dumnezeu este atât de pur, încât nu se poate coborâ până la întrupare. Tocmai de aceea negau dumnezeirea lui Isus. Apostolul propune o cercetare concretă față de aceștia: “*Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu; și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist...*” (I Ioan 4, 2-3). Cuvinte tari, dar adevărate! Fi și tu precut față de orice fel de afirmație, care încearcă să submineze adevărurile de bază ale credinței creștine. În zilele de azi curentul New Age vestește deschis că nu există nici o contradicție între învățăturile Bibliei și ale diferitelor învățături de rădăcină spiritistă și orientală. După părerea lor chiar și Biblia conține învățături despre reîncarnare (!), trebuie doar să știi a citi printre rînduri. Fi atent, pentru că orice învățătură care afirmă că mântuirea prin Hristos nu este necesară, nu vine de la Dumnezeu. Poți cu curaj să le refuzi, pentru că în secolele acestora stă duhul lui Antihrist!

Doamne Dumnezeule, într-adevăr mulți profeți falși sunt în lume. Cu diferitele lor învățături plăcute și care conțin adevărul doar pe jumătate, au deviat deja de la adevăr pe mulți oameni aflați în căutare. Doamne mărturisește că Tu ești unica Cale, unicul Adevăr, și unica Viață.

Amin!

Miercuri: Toate cuvintele și le-a păstrat în minte

“Dar îngerul le-a zis: “Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul.”
/ Luca 2, 10 / *(Luca 2, 8-20)

Încerc să-mi imaginez, cum a devenit pas cu pas realitate în Maria, tot ceea ce îngerul I-a revelat în profeția despre Fiul Ei. De astia aprîme și ce au spus păstorii Ei despre apariția îngerilor la turmă: s-a născut Eliberatorul, s-a năcut Mesia! Și Ea, Maria a putut fi mama Lui! În sfârșit s-a născut Mesia, Cel pe care evreii îl așteptau de secole întregi. Oare ce procese se derulează în Maria? Omul ar gândi că asta este mult prea mult pentru o femeie atât de tânără... Dar Maria a păstrat totul în inima ei, și frământa în mintea ei cuvintele lui Dumnezeu. Sigur l-a pus Lui o sumedenie de întrebări, și se lupta pentru lumină. Nu e vorba că, doar ca sentimente era într-o stare răscolită, ci a putut să înțeleagă că aici se întâmplă “ceva”, care are efect asupra întregii istorii a mîntuirii. Planurile minunate ale lui Dumnezeu referitor la noi trebuie să se coacă în liniștea legăturii pline de dragoste cu El. Aceste planuri au nevoie de procesele de clarificare ce au loc în noi. Desigur este prea puțin ca pe acestea doar să le “învărtim” în sinea lor, în mintea noastră.

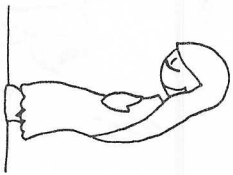
Este vorba de o pregătire făcută de Dumnezeu, pentru ca să devenim oale curățite, pe care Isus la vremea potrivită le va putea umple cu sine însuși. Fraților, să nu uităm de pasajele privitoare la gravarea în mințile noastre, nici de frământarea în mințile noastre efectuate în prezența lui Dumnezeu! Oare prin ce procese sufletești interioare putea să treacă Maria, în timp ce în “marele întreg” încerca Ea să-și clarifice propriul loc? Oare poate Ea fi pentru noi și în aceasta un exemplu?

Doamne, Isuse! Te rog apără-mă ca această lume alergândă să nu mă ia cu ea. Ajută-mă, ca planurile Tale tainice cu mine să se clarifice și să se coacă continuu. Am încredere că, în timpul universului - și astfel și în viața mea - se pregătește deja spre împlinire și Timpul Tău.

Amin!

Săptămâna 8 : Maria

Marți: Laudă - cu o inimă
plină de recunoștință

„Și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.”

*Luca 1, 50 / *Luca 1, 39-56)*

Maria are toate motivele ca să fie feroctă. Așa gândesc că, în scurt timp a experimentat două lucruri foarte importante. Una : cum trebuie de atfel! *“să auzi”* un asemenea mesaj, al cărui conținut este că, din harul Atotputernicului Dumnezeu pe Ea a ales-o să fie mama Fiului Lui. Cealaltă : a spune da acestei situații, acestei vocații, și consecințelor ce derivă din asta. A spune da unei stări de existență, care se bazează pe chemarea clară ce vine de la Dumnezeu. Pentru mine Magnificatul este exprimarea faptului că, Maria în inima ei a recunoscut clar această nouă chemare, și - împotriva tuturor slăbiciunilor omenești - în deplina conștiință a puteri lui Dumnezeu a și acceptat-o, începând a trăi din ea. Doar astfel pot interpreta lumina strălucitoare și puterea emanată din versetelor următorului cântec de slăvire : *“ Suflații mei mărește pe Domnul, și mi se bucură dinibul în Dumnezeu, Afinitoarea mea... pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine... îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El... pe cei slăbizați i-a săturat de bunătăți! ... ”*

Nu te încurajează cântarea Mariei în propria ta situație? Unde este aceea situație în viața ta unde Domnul astfel îți vorbește : *va fi, să fie, tu vei... ?* Ai început deja să mulțumești pentru toate acestea? Vezi, cum Dumnezeu te zidește complet nou pe tine bazându-se pe chemarea făcută tie? Apuci tu oare, te agăți tu oare de aceasta, mărturisești tu oare victoria Lui, pentru înfăptuirea în tine și prin tine a acel lucru, pe care l-a plănuit?

Doamne, Isuse Hristoase! Uneori cu aiaa greutate aud Cuvântul Tău. Te rog, iartă-mă pentru această ajută-mă ca asemenea Mariei să pot fi vigilent, pentru ca să pot recunoaște acele situații, în care Tu vei să-mi vorbești, și vei să dai vieții mele un scop complet nou. Aș vrea să-fi-fiu vegnic recunoașcătoare, și din toată inima mea vreau să Te binecuvânez și peamări.

Amin !

58

Săptămâna 4 : Deosebirea duhurilor

Miercuri:

“ Dar Isus S-a înțors, și a zis lui Petru : “ Împotiva Mea, Satano : tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sînt gîndurile lui Dumnezeu, ci gînduri de ale oamenilor.” ”

*/ Matei 16, 23 / *Matei 16, 21-27)*

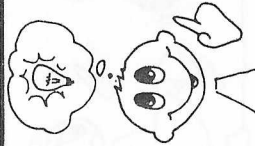
Cine a mai auzit așa ceva? Isus pur și simplu l-a zis lui Petru *“Satano”* acelui apostol cu sufletul binecuvântat! Ce păcat a comis acest uceanic număratul unu? Desigur nu a comis nici un păcat, ci exaltarea a fost mai mare decît trebuia. Din povestire rezultă că Isus prima oară le vorbește ucenicilor Lui despre apropiatele suferințe și moarte. Petru din bună intenție încearcă a-l convinge pe Isus spre o mai bună convingere : *“Petru l-a luat de oparte, și a început să-l mustră, zicînd: „Să Te fervească Dumnezeu, Doamne! Să nu Te se întimplă așa ceva!”* *(Matei 16, 22).* Răspunsul lui Isus îl știm deja. De acela a fost atât de tare cu Petru, pentru a recunoscut cine a și vorbit aici în realitate. Isus știa că mistuirea Lui era mântuirea omenirii. În spatele exaltării lui Petru luera o forță, care a încercat să-l întoarcă dela mistuirea Lui. Isus într-adevăr nu lui Petru l-a vorbit.... Să nu fi surprins dacă uneori în spatele bunei noastre vojnîe lucrează dușmanul. Printre altele și din această cauză e necesar darul deosebirii duhurilor. Cercetează sincer intențiile tale, dacă ele duc într-adevăr înainte slava împărăției lui Dumnezeu ?

Doamne, Isuse Hristoase! Îți mulțumesc că tu împotriva oricărei ispite î-ai dus la îndeplinire mistuirea. Ai acceptat moartea groznică a crucii pentru mine și pentru noi toți. Duhul Tău Sfânt să mă gude și să mă călăuzească, pentru ca dintr-o mare exaltare să nu împiedic niciodată slujirea Ta aici pe pămînt.

Amin !

31

Săptămâna 4 : Deosebirea duhurilor

Joi:

“Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin învoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu : cea bună, plăcută și desăvârșită.”

/ Romani 12, 2 /

La subiectul intitulat - Modul de mănuire al gândurilor noastre -, am mai vorbit despre acest verset Cuvânt. Atunci am meditat despre faptul că, și gândurile noastre trebuie să înnoiețe - prin Cuvânt, - și astfel putem recunoaște voia lui Dumnezeu în viețile noastre. Conform alicui traduceri citez, căci acolo stă scris că : “...*cercetați, care este voia lui Dumnezeu.*” Uneori este bine să comparăm diferitele traduceri, pentru că prin ele ne putem doar îmbogăți. Deci trebuie să ne cercetăm propria voință - dar conform vocii lui Dumnezeu. De este nevoie de aceasta? Odată am recunoscut voia lui Dumnezeu, iar acum să cercetăm mai departe? Cuvântul ne încurajează să cercetăm totul, iar ceea ce este bun să o păstrăm. (vezi 1 Tesaloniceni 5, 21)

Chiar și în credința noastră ne întâlnim cu clipe care “*au, în adevăr, o înflăcărare de înțelepciune, într-o înclinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sînt de nici un preț împotriva gălării firii pămîntești.*” (vezi Coloseni 2, 23)

Există mai multe forme de înțelepciune. Dar, “*înțelepciunea acesta nu vine de sus, ci este pămîntească, firească, drăcească.*” (vezi Iacov 3, 15). De aceea trebuie să cercetăm gândurile noastre în lumina Cuvântului, pentru că din timp în timp și Satan se arată ca înger al lumii. (2 Corinteni 11, 14).

Doamne, înțelepciunea care vine de la Tine să-mi fie întotdeauna de ajutor, pentru ca să pot recunoaște care este voia Ta bună, plăcută și desăvârșită. Am nevoie de lumină care de la tine vine, pentru a putea face diferență între înțelepciunea pămîntească, firească, drăcească, precum cea care vine de sus de la Tine.

Amin !

32

Săptămâna 8 : Maria

Versetul de memorat pe săptămână : “ Mama lui a zis slugilor : să faceți orice vă va zice. ”

/ Ioan 2, 5 /

Luni: Supunerea

“ Maria a zis : “*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*” ”

/ Luca 1, 38 / *(Luca 1, 26-38)

În fața ochilor noștri se desfășoară un eveniment unic în istoria lumii și-a mântuirii: Dumnezeu cel viu spune oamenilor, că prin Fiul Lui El însuși va veni printre oameni, și face acest lucru printr-un om, prin Maria, pe calea nașterii. Pe mine din nou și din nou mă șochează acel fapt, că Dumnezeu a ales tocmai această cale. Ce har i-a dat Dumnezeu Mariei, că a putut suporta, când îngerul s-a așezat înaintea ei și i-a zis : “*Cea plină de har...*” De parcă văd înaintea ochilor mei, că de speriată era Maria. Și parcă îngerul ar fi presimțit acest lucru, de aceea repede a adăugat : “*Domnul e cu Tine...*” Fi puțin atent, cu câtă dragoste l ășe adresează : “*nu-ți fie teamă, căci ai căpătat îndurare în fața lui Dumnezeu !*” În asta văd adevărata provocare : Maria trebuie singură să decidă, acceptă acest lucru, ceea ce îngerul i-a zis. Depășește orice rațiune umană, pentru ca să putem înțelege acest lucru cu capul și inima noastră. Aici intră în scenă harul. Maria poate face acest lucru doar din îmbinarea supunerii și a harului ce izvorăsc din din libera ei voce. Cât de la sine de înțeles este că îngerul nici nu dă timp de gândire Mariei, ci continuă : “*vei naște un fiu, El va fi...*” Și aici deja prin profeția dumnezeiască Maria află înțelesul înțeles al vedeniei : “*și împărăția Lui nu va avea sfârșit.*” Acest mesaj Maria l-a putut primi doar printr-o supunere plină de har! Lasă, ca și tu să poți lua putere din forma de comportament al Mariei înspre supunerea izvorâtă din dragoste, care este gata de orice, dar în același timp știe, că totul este har ! Dacă așa trăiești și crezi, să vezi, că viața ta va deveni liberă !

Doamne, Isuse, am mare nevoie de Tine. Te rog ajută-mă să pot crește în acea supunere ce izvorăște din dragoste, în care a trăit Maria. Aș vrea ca asemeni ei, să fiu pregătit pentru acel drum, pe care vrei să mă călătoreștii. Indiferent ce anume vrei să îmi propui, prin mine. Eu doresc să trăiesc în acea chemare, pe care Tu mi-ai pregătit-o! Mă încred în tine, Doamne.

Amin !

57

María

(Scurtă introducere la subiectul săptămânii)

În literatura creștină apariția tuturor acelor scrieri care, doresc să încurajeze și să conducă spre o obligațiune mai adancă cu Dumnezeu, este influențată de spiritualitatea autorului. Aceasta este un lucru normal, pentru că kerușna, adică prima vestire a Evangheliei, devine mesaj autentic despre mântuire doar prin marturia vie făcută de marturiiștorii înspre semenii lor. De aici derivă multitudinea spiritualităților, dintre care fiecare vrea să călătorească înspre Iisus, spre Centru. Cu cât ne apropiem mai mult de "Centru", cu atât mai mult ne apropiem unul de altul, fără a ne părăsi propriul drum și să "schimbăm linia". Termenul cunoscut din teologie așa numita "hierarhie" a adevăraților - ex: Tatăl Dumnezeu, Fiul, Duhul Sfânt, sacramentele, dogmele, Maria - este valabilă și pentru anumite persoane. Nimeni nu poate trăi în sine moștenirea credinței pe deplin, așa că trebuie să pună accentul pe acea spiritualitate care persoanei îi corespunde cel mai bine în funcție de chemarea și viațuna personală primită de la Dumnezeu, de la Sfânta Trezva de Avila provine zicala "Unic Dumnezeu este de ajuns". "Unic Dumnezeu este de ajuns", "acești lucruri-l-am experimentat și noi, asociația Regnum Christi și membri Școlii Filip, în conținutul central al înnoirii carismatice. Acastă înnoire este caracterizată cel mai des de următoarele momente :

Convertire la Iisus Hristos - botez cu Duhul și deschidere spre toate carismele - în special mișcarea care reamnește creștini laici - Duhul lui Dumnezeu te pomnește înspre ecumenism, iar aceasta pornire ecumenică se poate observa și la celelalte confesiuni creștine și în curentele reînnoiri - puternică pornire spre evanghelizare - precum și o orarecare formă a vieții de comunitate, în niște comunități evanghelizatoare sau celule de părașie. Versetele biblice precum : Fapt.,Apost.2,21 "Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit", Fapt. Apost. 4, 12 : "căci nu este supăr cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți", sau 1 Timotei 2,5 : "Este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni : Omul Iisus Hristos" - sunt foarte importante pentru noi. Ne bucurăm că de mult arată Maria înspre Fiul ei iar ea pășește înapoi, pentru ca să-l dea Lui, lui Eimmannel respect. Nici un creștin catolic nu este obligat ca să practice respect marianic, dar în schimb este obligat să fie credincios Bisericii și aceleora, care exersează respectul marianic sub oricare formă intensivă. Raportarea noastră față de Mama Domnului este caracterizată de respect, apreciere și efectul exemplului ei. În această săptămână acest lucru am vrea să-l expărim și noi în călătura tematică a citirii Bibliei. Noi nu practicăm un respect marianic mai profund. ("noi", vezi mai sus).

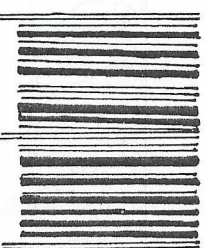
Cei pe care Dumnezeu îi călătorește aici, își simt a lor ori evlăvia personală dedicată Mariei, sau o văd pe Maria ca pe un mijlocitor al tuturor harurilor sau ca pe un co-măntuitor, aceia conform noțiunilor noastre - așa cum vedem noi călătoria lui Dumnezeu în viețile noastre- trăiesc spiritualitatea vreamei mișcări marianice, și mai puțin spiritualitatea înnoirii carismatice. Toată lumea trebuie să trăiască clar chemarea și vizituna personală primită de la Domnul, cu un comportament plin de respect între spiritualități, căci Domnul doar atunci poate da trinitate și împuternicire clară fiecăruia pentru a putea umbla pe drumul spiritualității proprii. În fine dorim ca, în aceste zile să înveți mai departe a o respecta și aprecia pe Maria! Domnul să te binecuvânteze!

56

Săptămâna 4 : Deosebirea duhurilor

Vineri:

"Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul flurei. Căci este un număr de om, și numărul ei este șase sute șase și șase." / Apocalipsa 13, 18 / (*Apocalipsa 13, 11- 18)

Toți cei care ne-am convertit și ne-am născut din nou, suntem pecetuiți. (2 Corinteni 1, 22). Are și altceva pretenție la noi? Căci în Cartea Apocalipsei putem citi și de o altă pecetuire: Și robii să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele flurei, sau numărul numelui ei. (Apocalipsa 13, 16-17) Mulți au încercat deja să calculeze pe baza sumei literelor ebraice, cui I se potrivește aceste număr mistice. I-au atribuit deja lui Nero, lui Hitler, lui Stalin, și încă câtorva dictatori. Dar aici cuvântul vorbește despre o întâmplare ce va să vie și despre asemența oameni care trăiesc sub un asemența represaliu economic, care doar atunci se vor putea descurca în viață, dacă se vor lasă pecetuiți. Unii cercetători care explică Biblia, văd în aceasta un sistem nou centralizat vilor pe baza liniilor de cod. În unele țări se cercetează deja posibilitatea implantării acestora sub piele. În orice caz, da de gândit... "Căci adevărat vă spun, căl vreme nu va trece cerul și pămîntul, nu va trece o hotă sau frîntură de slovă din Lege, înainte ca să se fi împlinit toate lucrurile." (Matei 5, 18).

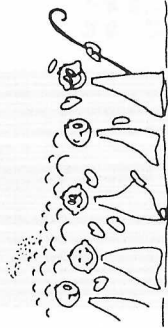
Doamne, Cuvântul Tau este Adevăr. Totul se împlinește, din ceea ce este scris. În mulțimec că noi nu avem de ce ne teme, căci cu pecetea Duhului Sfânt ne-ai însemnat inimile până în ziua mântuirii depline. Slavă Tie, că nimeni și nimic nu ne poate riște de dragostea Ta.

33

Amin !

.....
Săptămâna 4 : Deosebirea duhurilor

Sâmbătă:

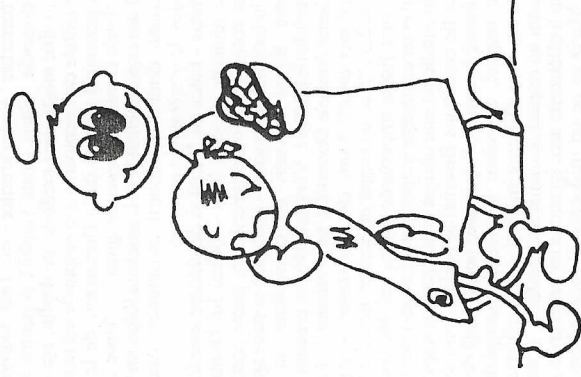
“ Și unul din bătrâni a luat cuvântul, și mi-a zis : < Aceștia, cari sînt îmbrăcați în haine albe, cine sînt oare? Și de unde au venit? > < Doamne, - I-am răspuns eu, - Tu știi >

Și el mi-a zis: < Aceștia vin din necazul cel mare; și ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sîngele Mielului. >

/ Apocalipsa 7. 13-14 /

Cel fel de pecete este pe tine? Încă tot pecetea exploatării, fricii, strămtorării? Sau ai lăsat și tu ca sângele Mielului să te spele curat? Când va trebui să stai în fața Domnului, acestea va fi criteriul deosebirii. Nimeni nu-ți va cere invitația, găci aceia va fi pe tine. De departe vei putea fi recunoscut. Partea ta adevărată... Întrebarea finală și decisivă este într-adevăr aceasta : sunt oare pecetluit prin pecetea Sângelui Mielului și a Duhului Sfânt? În această săptămână am meditat despre importanța deosebirii. Acesta este unul din darurile de har ale Duhului Sfânt. Pavel ne încurajează să ne străduim spre căștigarea harurilor mai de preț. Cea mai prețioasă dintre ele este dragostea, dar avem nevoie și de celelalte, atata timp cât trăim aici pe pământ. Trebuie să ne străduim spre înțelepciune și lumină, pentru a nu ne lăsa pecetluiti de lume și de căpetenia ei. Roagă-ți pe Domnul Mântuitorul tău, ca sângele Lui scump să-ți acopere gândurile, viața, familia, copiii. Aceasta este cea mai eficientă apărare, în care poți avea parte. Vrajmașului îi este groază de El, căci acest sânge l-a învins pe crucea Golgotei. Singur numai Sângele lui Isus înseamnă victorie și în viața ta!

.....
.....
.....
.....
.....
.....

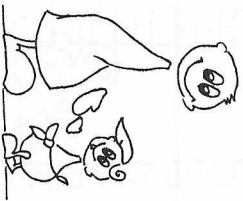
Tată Ceresce! Slavă și glorie Ție pentru harul mântuirii. Îți mulțumesc că Sângele Domnului Hristos este victorios peste vrăjmaș. Dă ca acest Sânge scump să fie peste mine și să mă protejeze de duhul lumii.

Amin !

Săptămâna 7: Roadele Duhului

Sâmbătă:

“Căci roada luminii stă în orice bunătațe, în neprăhănte și în adevăr.”
/Efeseni 5, 9 /

“Odinioară erați întunerec; dar acum sânteți lumină în Domnul. Umbrați deci ca niște copii ai luminii.” - scrie Pavel în versetul anterior. Până când am fost fi ai întunericului, până atunci Duhul nu a putut să neprăhănte, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhului Dumnezeului nostru.” (1 Corinteni 6, 11)

În mîhosivirea Lui, Dumnezeu a fost bogat cu noi, și ne-a strămîtat din întuneric în lumină. Acum deja trebuie să rodim roadele luminii, adică ale Duhului Sfânt pentru împărăția Lui. Aceste roade se manifestă doar în/ prin bunătațe, adevăr și sinceritate.

Ce înseamnă a fi bun? Și mai devreme am încercat făcerea de fapte bune. Dar acestea de cele mai multe ori au ajuns doar până la buna intenție. Rezultatul promisiunilor (jurămintelor) noastre au fost mai degrabă o înșelăciune amară. Adevărata bunătațe este unul din fructele vieții înnoite, o consecință a acesteia. Despre roadele Duhului am putea de asemenea scrie pentru o bibliotecă întreagă. În locul înmulțirii cuvintelor să lăsăm mai degrabă ca aceste roade să găsească în noi un “clima” bun. Banana și portocala se simt bine doar la tropice. Și Duhului Sfânt îi place să locuiască într-o inimă curată, “măturată”, și împodobită.

Doamne, Tu îți-ai ales inima mea ca loc de sălășluire. În mulțimesc acest privilegiu, căci asta are loc nu din cauza meritelor mele. Sunt recunoscător pentru roadele luminii, și cele ale Duhului. Zi de zi experimentez: „că Tu coaci și modelezi în mine viața nouă de la Tine prînită.”

Amin !

Săptămâna 5 : Binecuvîntare sau blestem

Versetul de memorat pe săptămână : “Pentruca binecuvîntarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul Jăgăduit.”
/Galateni 3, 14 /

Luni:

“ Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, pătînd și împlinînd toate poruncile Lui pe cari ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeul tău, îți va da înflăcîrate asupra tuturor neamurilor de pe pămînt. Iată toate binecuvîntările cari vor veni peste tine și de cari vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău : ”

/Deuteronom 28, 1-2 / * (Deuteronom 28, 1-14)

Binecuvîntare, blestem...O acestea sunt expresii recurente în timp, antice sau medievale, noțiuni de groază încătoare în somn sau alungate în filme ser-fi...
Nu! Sunt mult mai aproape de noi decît ne-am putea închipui.

Toate binecuvîntările enumerate prin Moise au o singură condiție de bază : a trăi conform legii lui Dumnezeu. Nici numai a o asculta, ci a o și îndeplini. Bunătatea lui Dumnezeu se revată în viața omului sub forma binecuvîntării (riilor) spirituale, sufletești și fizice. Aceasta a fost o posibilitate de alegere, care era lăsată pe seama libertei voînte a omului : “Azi iau cerul și pămîntul martori împotriva voastră că îți-am pus înainte viața și moartea, binecuvîntarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămînta ta.” (Deuteronom 30, 19). În această săptămînană meditam despre binecuvîntare și blestem. Ce au însemnat acestea în vechiul testament, și ce înseamnă acestea, omului nou testamentar? A dispărut Legea, sau și azi este valabilă? Din ce izvoare de putere putem împlini Legea? Cum poate ajunge omul azi, sub blestem, și cum poate deveni o astfel de situație binecuvîntare? Te rog, ai grija! Nu de aceia căutam răspunsul la aceste întrebări, pentru ca să săpăm în noi cu o teamă neurotică căutînd blesteme. Trebuie să cunoaștem semnificația acestor expresii, pentru ca moștenirea să ne fie binecuvîntare.

Tată Ceresc! Tu ne-ai pus în fața ochilor viața și moartea. Noi am ales viața pe care am prînit-o de la Tine, prin Isus Hristos. Această comoră o păstrăm într-un vas de lut fragil, de aceea te rugăm ca prin Duhul Tău să umbliăm întotdeauna pe calea Ta și pentru toată lumea să fim binecuvîntare.

Amin !

Marti:

“ Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeuul tău, dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate poruncile Lui și toate legile Lui, pe cari ți le dau astăzi, tată toate blestemele cari vor veni peste tine și de cari vei avea parte : ”

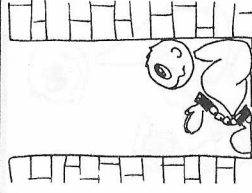
/ Deuteronom 28, 15 /
 *(Deuteronom 28, 15-68)

În istoria Israelului nesupunerea a avut întotdeauna consecințe rele. Care a fost cel mai mare blestem ? Acesta, că s-a rupt legătura vie cu Dumnezeuul Vesnic. Aceasta de cele mai multe ori s-a manifestat prin idolatrie. Au început să adore zeități străine. A se căuta tot aici rădăcina ocultismului, care va fi un subiect aparte în următorul caiet, de aceia acum o amintim doar ca în corelata motiv (cauză)-urmare: “ Să nu fie la tine nimeni, care să-și treacă fiul sau fiica lui prin foc, nimeni care să alba meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe moși. ” (Deuteronom 18, 10- 11). Ocultismul este un păcat grav față de Dumnezeu, iar cei ce se amestecă în ea, aceia se expun influențelor demonice. Ceea ce păgânii sub această formă iertfesc, aceia nu lui Dumnezeu, ci satanei o dau ca jertfă. (vezi 1Co-rintenii 10, 20). Dacă vrei să rămâi într-o legătură vie cu Dumnezeu, atunci trebuie să te îți deoparte de toate formele ocultismului. Nu căuta iluminare transcendentă în afară credinței tale creștine. Dacă umbli cu Domnul, atunci ai în proprietatea ta cea mai mare experiență și binecuvântare supranaturală!

Doamne, îți mulțumesc că m-ai eliberat de greșelile mele. Și în continuare am nevoie de puterea Ta, căci din lume zălbic cad asupra-mi anunțuri ademenitoare spre ocultism și aparent inofensive. Unic nuntat Tu poți fi scutul meu, protecția și puterea mea.

Amin !

Vineri:

“ Fii credincios pînă la moarte, și-ți voi da cununa vieții. ”

/ Apocalipsa 2, 10 /

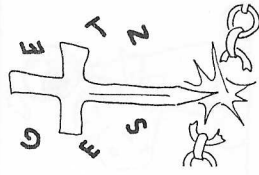
Fii credincios pînă la moarte! Credincioșia... În ochii lumii și aceasta este una din noțiunile mult revistă, fără întrerupere te întâlnești cu imagini ademenitoare spre necredincioșie (infidelitate). Este una din cele mai eficiente arme ale lui Satan împotriva omului lumii moderne :

.. “Dacă ai folosit ceva, aruncă-l! Schimbă-ți mireasa, soția, familia, locul de muncă, casa, prietenii, Dumnezeuul tău, dacă te-ai plictisit de ei!” Prin aceste rînduri, același lucru ți-l transmite și Domnul. Fii credincios, în primul rînd Lui. Luptă cu stăruință lupta nobilă a credinței. Sunt și vor fi întotdeauna momente, când așa vei simți că sentimentele te înșală și îți șoptesc că, Dumnezeu te-a părăsit. Nu ceda în fața minciunii, la sabia Cuvântului, și aruncă în ochii dușmanului : stă scris că, “noi chiar dacă suntem necredincioși, El rămîne credincios, căci El nu se poate nega pe Sine însuși.” Credincioșia Domnului va întări credincioșia ta. Nu uita, și credincioșia este una din roadele Duhului. Poți avea zile slabe, dar asta încă nu este motiv ca să te predai amărăciunii. Fii credincios pînă la moarte, și vei primi cununa vieții!

Tată Ceresc! Tu imi ești credincios pînă la sfârșit și ai încredere în mine. Ajută-mă, ca credincioșia Ta nesfârșită să întărească și în mine stăruința, și întotdeauna să-ți fiu atașat, chiar și în clipele cele mai grele ale vieții. Îți mulțumesc că nicidecum nu mă părăsești.

Amin !

Săptămâna 5: Binecuvântare sau blestem

Joi:

“Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, - fiindcă este scris : “Blestemat e oricine este afîrnat pe lemn.”

/ Galateni 3, 13 /

Tu ești deja un om binecuvântat. Mântuirea dumnezeiască adevărata comunione exclusivă cu Isus Hristos - este deja sub binecuvântare, pentru că Cineva a plătit cu

bucurie, care se poate regăsi într-o comunitate exclusivă cu Isus Hristos - este deja propria lui viață. S-a făcut blestem pentru tine, pentru ca să te elibereze din blestemul Legii. Cum e asta? Căci ieri era vorba despre faptul că Legea e bună... În limba ebraică cuvântul “lege” este definit nu numai de o singură expresie. Atunci, de sub ce ne-a eliberat Isus? De blestemul osândirii. Osândirea va avea loc. Ziua Osândirii numai pe aceia îi va ocoli pe care este sângele Mielului. În noaptea exodului egiptean de aceia au trebuit să fie unși ușiorii ușilor cu sângele mielului, pentru ca îngerul care aducea osândirea să ocolească casele evreilor. (vezi Exodul 12).

Aceasta este o imagine înaintă perfectă a jertfei lui Isus pe Golgota! Judecata te va ocoli și pe tine, pentru că ești un om binecuvântat răscumpărat, spălat în sângele Mielului. Sentința e blestem, pentru că înseamnă osândire, pedeapsă finală pentru aceia care vor pieri. De sub acest blestem te-a eliberat pe tine Isus pe cruce. Legea pentru viață, modul de întrebuintare nu a validat-o. Trebuie să trăiești conform ei, dar deja nu de unul singur, ci în Duhul Sfânt.

Doamne, Isuse Hristoase! Slavă și mulțumiri Ție pentru tot ceea ce ai făcut pentru mine. Îți mulțumesc că sunt eliberat de sub blestemul osândirii, și că de acum încolo pot trăi liber în puterea Duhului Sfânt. Mulțumesc că viața Ta împlinește în mine Legea, și că nu mai trebuie să-mi Ție teamă de osândire.

Amin !

38

Săptămâna 7: Roadele Duhului

Miercuri:

“Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprăhăntire, pace și bucurie în Duhul Sfînt.”

/ Romani 14, 17 /

Împărăția lui Dumnezeu este bucurie în Duhul Sfânt. Nu da crezare acelor curente care propovăduiesc o viață de creștin nefericită. Din păcate, există din acestea. Inimile noastre trebuie să fie umplute de o bucurie chiuitoare, dacă ne gândim la ceea ce a făcut pentru noi Mântuitorul nostru Dumnezeu! Conform unei reclame “*Cea mai mare bucurie e bucuria*”. Una din ocupațiile zilei este să îmi curăț cutia poștală de mizeriile literaturii societății consumatoare. În aceste produse ale presei, zilnic încearcă să îmi bașe forțat pe gât tot felul de plăceri pământești, domni și doamne cu danțuri orbitoare și zămbete artificiale. Dacă așa ar trebui să trăiesc viața fericită, precum o propăgă în reclame și filme, atunci ar trebui să fiu cel puțin milionar, pentru ca ziua și noaptea să mă ocup numai de aspectul meu exterior. Împărăția lui Dumnezeu în schimb nu este așa. De la un păstor am auzit următoarele: “*Dacă în lume, echipa preferată de fotbal are voie să se bucură cu o bucurie explozivă, atunci noi creștinii, care avem un motiv adevărat de bucurie, de ce nu am putea face tot așa?*” Lasă, ca izvorul bucuriei adevărate să izvorască din inima ta! Nu permite ca orice sau oricine să suprimă aceasta în din / în tine! Căci, împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprăhăntire, pace și bucurie în Duhul Sfânt!

Doamne, Isuse Hristoase! Tu Ți-ai dat viața pentru noi toți. Aceasta este Țiața noastră Țeșnică și adevăratul Izvor al bucuriei. Nimic și nimeni nu poate înlocui această bucurie. Bucuriile vieții lumești vor trece odată, doar bucuria cerească, nealterabilă va rămâne veșnic.

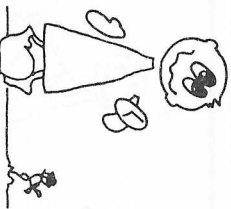
Amin !

51

Săptămâna 7: Roadele Duhului

Marti:

“Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate ; dragostea nu pizmățește ; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuvincios, nu caută jolozul său, nu se mînie, nu se gîndește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, mădăjduiește totul, suferă totul.”
/ 1 Corinteni 13, 4-7 / (* 1 Corinteni 13, 1-13)

Dragostea este roada cea mai mare a Duhului, deoarece în aceasta sunt și celelalte, fiecare în parte. Le poartă deci în sine pe toate celelalte... Dacă trăiești în dragoste atunci nu vei fi nerăbdător, fără răbdare, fără înmă... În același timp dragostea înseamnă și o libertate nemărginită. Sfântul Augustin spune : “*Indește, și fă ceea ce vrei!*” Da, indește, dar necondiționat! Despre dragoste s-au scris cărți pentru o întreagă bibliotecă, așa că noi acum nu dorim să mai scriem încă odată alta. Dar facem altă, încă să te împulsionăm spre gândire și înfăptuire. În viață nu contează faptele eroice. Motivăția interioară le face sau nu valoroase. Micile manifestări ale dragostei valoroază mai mult decât lucrurile spectaculoase. “*Copilășilor, să nu iubiți cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.*” (1 Ioan 3, 18) Mesajul domnului și azi ne vorbește : “*Vă arăți drumul cel mai excelent. Svrăduți-vă înspre dragoste!*”
Căci, dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate : dragostea nu pizmățește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuvincios, nu caută jolozul său, nu se mînie, nu se gîndește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, mădăjduiește totul, suferă totul.”

Tată Ceresc! Mulțumesc că mă conduci pe calea dragostei care întrece totul. Aceasta ar fi imposibil fără dragostea Ta necondiționată. Te rog, dă ca această roadă minunată, cântăva să aducă alie roade noi, și să devină vrzibile și în viața mea.

Amin !

50

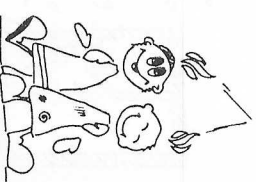
Săptămâna 5: Binecuvântare sau blestem

Vineri:

“ Pentru ca binecuvîntarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa că prin credință, noi să primim Duhul Răgăduit.”
/ Galateni 3, 14 /

Binecuvântarea vestită lui Avraam, prin Isus Hristos, se revarsă și asupra noastră, creștini întorși din păgânism la Domnul. Deschide numai la Epistola către Romani capitolul unsprezece! Dacă înțelegi pilda despre măsline, atunci poți ehni de fericire, căci ai fost altoit în mărădăia tărădă (altoită) a măslinului nobil. Astfel ai devenit una cu planta (măslinul), și deci, și tu poți absorbi lichelele dădătoare de viață ale copacului nobil. În schimb fi smerit, pentru că nu porți rădăcinile, ci același țig dau ție hrană!

“*Asta înseamnă că, niciodată nu mai poți quinge sub blestem?*” - ai putea întreba pe drept. Desigur ești un om binecuvântat, dar dacă poci în păcat și nu te convertești din ea, atunci aceia te desparte de Dumnezeu până când, nu o vei regreta (câini), nu o vei spovedi și până nu te vei lepăda de ea. În credință ai primit deja promisiunea Duhului, deci ai putere pentru totul în Hristos, care Te înărește prin Duhul Sfânt. Cu toate acestea dacă ai cădea - doar pentru că ai căzut - nu vei rămâne lipit pământului. E natural să te ridici, ștergi prafului de pe tine și mergi mai departe. În mod liber poți merge înaintea tronului regelui al harului, pentru ca atunci când ai nevoie de ea, să primești îndurare. (vezi *Evrei 4, 16*). Supunerea nu mai cere de la tine jertfa însângerată, ci, să rămâi vesnic deschis înspre călăuzirea Duhului Sfânt !

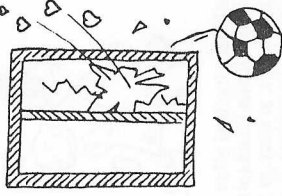

Doamne Dumnezeule, minunate sunt planurile Tale. Din vrenuri vesnice ai gândit și ai și dus la îndeplinire inenșirile Tale. Promisiunile și binecuvântările vesnice poporului tău ales, acum sunt și ale noastre. Iți mulțumesc că îți-a jeryți unicul Tău Fiu, pentru ca prin credință să căștigăm (prin-ținu) promisiunile Duhului.

Amin !

39

Sâmbătă:

“ *Dimpotrivă, binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați : să moșteniți binecuvântarea.*”

/ 1 Petru 3, 9b /

Binecuvântare sau blestem. Ai putut vedea că, în vechiul testament împlinirea Legii era binecuvântare, iar nesupunerea însemna blestem. Este la fel și în ziua de azi. Viața conform legii de dragoste al lui Hristos, nu trebuie să provoace neapărat greutăți, căci însuși Dumnezeu îți vine în

ajutor prin Duhul Sfânt. Isus a venit pentru ca să ai viață, și să o ai pe deplin. (vezi *Ioan 10, 10*). Fi recunoscător că Domnul și material îți binecuvântează viața! Aceasta este răsplata vieții cu frica lui Dumnezeu. Despre asta vorbește și psalmul 128. Primește în mod demn acest dar! Îine-te departe de ocultism și în fond, de orice păcat. Dacă ai căzut, ridică-te, împacă-te cu Tatăl prin Sângele lui Isus, și mergi mai departe! Ești chemat pentru a moșteni binecuvântarea. Nu lăsa ca prin aceeași gură să iasă binecuvântarea și blestemul. (vezi *Iacov 3, 10*). A binecuvânta înseamnă : a transmite cuiva mântuirea dumnezeiască, sau a te ruga pentru adevărată bucurie a cuiva. Această bucurie se găsește exclusiv într-o comuniune cu Isus Hristos. Chiar și pe vrăjmașul tău trebuie să-l binecuvântezi ! Exersează acest lucru în viața ta. Binecuvântează și măslinele ce te poartă, pe Izrael, pentru că atunci binecuvântarea nepieritoare a Dumnezeului Cel Veșnic va fi asupra ta. (vezi *Geneza 12, 3*) !

Tatăl meu Cereș! Te slăvesc pentru toate binecuvântările Tale. Îți mulțumesc darul gratuit al Fieții Veșnice în Isus Hristos. Îți sunt recunoscătoare și pentru toate darurile vieții pământești, căci nu dorești să fim strămtorâți, ci să trăim mulțumiți și cu bunurile materiale.

Amin !

Versetul de memorat pe săptămână : “ *Roada Duhului, dimpotrivă, este : dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, făcerea de bine, credincioșia, blîndețta, înfrînarea poftelor. Impotriva acestor lucruri nu este lege.*” / Galateni 5, 22-23 /

Luni:

“ *Roada Duhului, dimpotrivă, este : dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, făcerea de bine, credincioșia, blîndețta, înfrînarea poftelor. Impotriva acestor lucruri nu este lege.*” / Galateni 5, 22-23 /

Te rog, nu gândeți acum în tine, că tu le știi pe acestea pe dinătră. Intr-adevăr este un verset deseori pomenit și citat. În schimb aceasta nu trebuie știută în așa fel, ca pe vremuri la școala poezia Luceafărul de Mihai Eminescu. Aceste roade trebuie să se coacă în tine, și trebuie să se “rădieze” și prin trupul fizic, adică : trebuie să devină vizibile. Și încă un lucru important. Când în viața mea citeam pentru prima oară Galateni 5, 22, am zis în sineca mea : “*Astea ei! De mâine voi începe și eu să rodesc aceste roade minunate!*”. A doua zi, cu dinții încliețați încercam a fi plin de dragoste, bucurie, îndelung răbdător, amabil, bun, credincios, blând, înfrânat, cu un cuvânt încercam să arăt imaginea unui om “sfânt”. Dar n-am reușit. A treia zi am încercat din nou. Și iarăși n-am reușit. Intr-una tot încercam. Cu cât încercam mai tare, pe atât îmi alunecau din mâini aceste “roade”. Poate pentru că am dorit coroana de lauri pentru mine însumi? După un timp îndelungat mi-am dat seama, că acestea nu sunt roadele mele, ci ale Duhului. El le rodește în mine, dacă îi dau voie... În aceste zile vom medita despre roadele Duhului Sfânt. Și în tine trebuie să lumineze pentru ca atunci când alții îți văd viața, să-I slăvească pe Tatăl tău din ceruri. (Matei 5, 16)

Doamne Dumnezeule, din toată inima potfesc după roadele Duhului. Mulțumesc că prin Duhul Tău Sfânt Tu rodești aceste roade în mine. Nu vreau să te poticnesc în aceasta. Împreună cu David te rog : “ Făurește în mine, Doamne, o inimă curată, și îmioiește tăria sufletului meu !”

Amin !

Săptămâna 6: Carismele

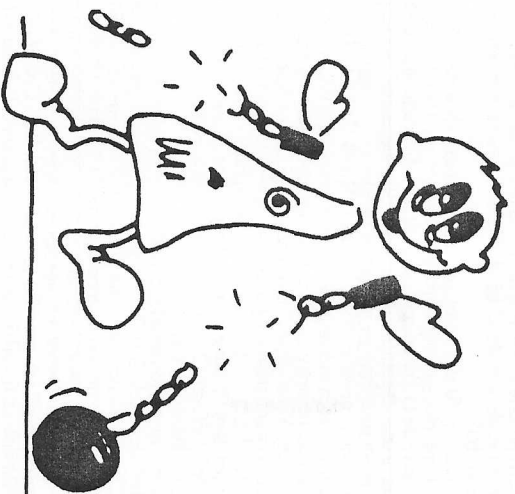
Sâmbătă:

“ Pe cînd ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înainte o roabă, care avea un duih de ghicire. Prin ghicire, eu aduceam mulți cîștig sădănitilor ei. Roaba aceea s-a luat după Pavel și după noi, și striga: “Oamenii aceștia sînt robii lui Dumnezeu Celui Prea Înalt și eu vă vestesc calea mîntuirii.” Așa a făcut și eu timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a înmors, și a zis dăhului: “În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea.” Și a ieșit chiar în ceasul acela. ”

/Fapt.Apost. 16, 16-18/

Aparentele uneori înșală. Această față nu era profet. În ciuda faptului că spunea adevărul, totuși duhul preziciei viitorului lucra în ea. Pavel a recunoscut în schimb duhul înșelător și s-a ocupat de el. Satan este atât de ștreț. Uneori spune și adevărul, numai ca să ne inducă în eroare. La subiectul deosebirii dăhurilor am vorbit mai pe larg despre această carismă. Și acest caz arată importanța acestui dar. În zilele de azi, când lumea este învădată de diferiți ghicitori și profesii falsi, avem mare nevoie de această capacitate supranaturală de deosebire a dăhurilor. Oamenii secolului XX, mai degrabă cred în horoscop, decît în Dumnezeu. Merg la ghicitori ai viitorului și la morți, pentru a putea privi în secretele viitorului, și ca să stabilească legături cu defuncții lor. Fiecare poartese după o experiență transcendentă. După căderea materialismului, o imensă goliciune este în inimile oamenilor. Noi, creștinii, suntem răspunzători unii de alții și de semenii noștri. Pentru că am găsit unica rezolvare, avem obligația de a o și da mai departe. Carismele pe care deja le-ai primit, printre altele slujesc și acest scop. Folosește-le !

Fiți sunți recunoșcătoare Doamne, că Tu nu vrei ca eu să fiu în necunoaștere privind darurile. Mulțumesc că mă înveți prin cuvînt. Mă încurajezi ca să te recunosc în mine, și să le și folosesc cu curaj, înspre slava Ta neputeritoare și nu înspre a mea.

Amin !

Carismele

(scurtă introducere la subiectul săptămânii)

În măsura în care în această săptămână am vrea să acordăm atenție subiectului "Carismele" (daruri de har), pe atât de importantă este în primul rând explicarea noțiunii. Cuvântul "charis" provine din limba greacă și înseamnă : "har". "Carismatic" înseamnă deci "plin de har, hăruit". Acest lucru despre care este vorba, nu se poate dobândi prin muncă, ci se compune din mici părți. Asta pentru un om modern, este greu de acceptat, pentru că noi ne concentrăm spre rezultate și prin acestea suntem receptivi spre apreciere. Tocmai de aceea, mai mult de atât contează cuvântul lui Isus : "Ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu." (Luca 18, 27).

Rolul introducerii nu este acela de a deschide drum cuprinsului, ci să ne ajute a ne deschide inimile, de a fi deschiși și pregătiți pentru a primi acest subiect. Despre ce este vorba?

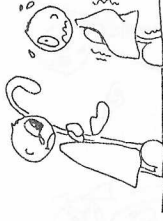
Ultima și cea mai profundă întrebare, care trebuie să aibă influență asupra noastră, este : Cine zidește împărăția lui Dumnezeu? Omul, creștinul, care a primit ca îndatorire de la Dumnezeu, să cucerească Pământul? Iar Dumnezeu a dat pentru asta toate capacitățile și condițiile necesare? Corespunde asta realității? Dar omenirea, care pe parcursul istoriei ei, s-a rupt de Dumnezeu în direcția independenței, arată cu totul altceva. Omul lipsit de Dumnezeu este caracterizat de înfrînarea mecanismelor de protecție și a hotarelor. Dar Isus de aceea a fost pe cruce, pentru ca acest cerc vicios să-i rupă (distrugă), și pentru ca să arate o nouă cale. Acesta este drumul pe care și noi învățăm a-l umbla. El își zidește biserica, comunitatea prin puterea și capacitățile Duhului Sfânt. Asta o învățăm cu ajutorul Lui : "Căci noi sîntem lucrarea Lui, și-am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele." (Efeseni 2, 10). Și aceasta este greu pentru noi, pentru cei ce suntem atât de rezultato-centrați.

Contrar acestora, în documentele Sinodice se vorbește despre acestea. (În "Lelenapostolat" decretule 3 și 33) : "Cine îmbărbătează pe alții, să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dă cu inimă largă. Cine cîmănuiește, să cîmănuiască cu rîvnă. Cine face milostenie, s-o facă cu bucurie." (Romani 12, 8). Ceea ce este de la sine înțeles și mai ușor de recunoscut pe parcursul zilelor : " De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh." (1 Corinteni 12, 8). În această săptămână va fi vorba despre cea de-a doua categorie a darurilor. Pe baza epistolei scrise către Corinteni, ni se vorbește despre nouă daruri, pe care le putem împărți în trei categorii : darurile Puterii, ale Revelației și Limbilor. Deci, ceea ce se referă la această săptămână : așteaptă cu mare (viu) interes și acceptă acel fapt că, Domnul vrea ție să-ți slujească.

Dr. Peter Fischer

Săptămâna 6: Carismele

Vineri:

"Petru i-a zis : " Anania, pentru ce îți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt, și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?" " / Fapti. Apost. 5, 3 / *(Fapti. Apost. 5, 1-11)

Azi cam astfel am putea comenta aceste evenimente: în Petru lucra "cuvântul de cunoaștere". Apostolul a văzut în gândurile lui Anania și a nevetei lui. Acestea s-au întâmpat nu dintr-o capacitate ocultă, ci Duhul Sfânt i-a relevat-o lui Petru. Acum să pășim dincolo de povestire, și să acumulăm mai degrabă un profit practic din aceasta. Dacă pedepsa fiecărei intenții omenеști reușite greșit ar fi aceasta, atunci azi am trăi deja foarte puțin pe pământ... Asta a fost scrisă mai degrabă ca pildă, înspre învățătura noastră. Ne atenționează, ca intențiile noastre să fie curate, pentru că Dumnezeu vede totul. Cuvântul de cunoștință nu de aceea lucrează pentru ca să târască oamenii prin praf, sau ca să-i împingă în văgăuna cea mai acusă a iadului, ci mai degrabă pentru ca intențiile cele mai ascunse, necurate să ajungă la lumină, pentru ca oamenii să se convertească din ele. (vezi 1 Corinteni 14, 25). Fi precuut, și nu lăsa ca acesta să fie în tine un fel de "dar judecător". Tot ceea ce Domnul îți-a așezat pe inimă trebuie să o spui cu dragoste și tandrețe (tact). Nu osândi nimeni un miel în turma lui Dumnezeu! "Căci Fiul omului a venit nu ca să piară sufletele oamenilor, ci să le mântuiască." (Luca 9, 56).

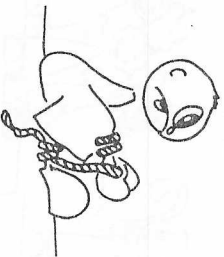
Tată Ceresc! Tu ești cercetătorul inimilor oamenilor. Cercetează și intențiile inimii mele, și curățește-mă, pentru ca să fiu mai alb decât zăpada. Nu lăsa ca să condamn pe orișicine. Te rog ajută-mă, ca mai întâi să găsesc grînda de lemn în ochiul meu. Amin !

Săptămâna 6: Carismele

Joi:

„...și a venit la noi. A luat brâul lui Pavel, și-a legat picioarele și mințile, și a zis: *„Iată ce zice Duhul Sfânt: Așa vor lega Iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brîul acesta, și-l vor da în mințile Neamurilor.”*”

/ *Fapt. Apost. 21, 11 /*

Profetie, afirmatie, prooroctie. Poporul lui Izrael are nevoie de “*descoperire dumnezeiască*”, altele oameni sunt fără frâu. (*vezi Proverbele 29, 18*). Aceste afirmatii nu numai că dau îndrumări spre o viață plăcută lui Dumnezeu, ci deservit protejează evenimente viitoare ce se vor împlini. Profetul Ioel a văzut înainte acest pasaj al istoriei, când aceasta va fi dată nu numai celor aleși: “*După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură: fiți și fițele voastre vor prooroci, bătrînii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.*” (*Ioel 2, 28*). Și Aagab a fost un profet “*noilestamentar*” care prin fapte simbolice l-a proorocit lui Pavel, că va fi dat spre prizonierat. Deci: Domnul și în zilele de azi vorbește popoului Său prin diferiți oameni, și în multe chipuri. Nu fi surprins dacă azi și prin tine vrea să vorbească. Cercetează mesajul în lumina Duhului Sfânt și a Cuvântului. Dacă îți vorbește doar tîe, fi recunoscător pentru asta și înfaptuește conform ei. În același timp rămăi deschis, pentru că se poate că Domnul dorește să atingă și alți oameni prin tine. Nu e minnat? Cel ce proorocește, acela vorbește spre zidirea, sfătuiră și mîngăierea oamenilor. (*1 Corinteni 14, 3*).

46

Doamne, îți mulțumesc că Tu și pe mine vrei să mă folosești. Aș dori să fiu spre slujirea fraților și sementilor mei conform călăuzirii Tale. Te rog, vorbește-mi, ca să știu ce să fac. Revelază-mi în mintea mea și în inimă. Amin!

Săptămâna 6 : Carismele

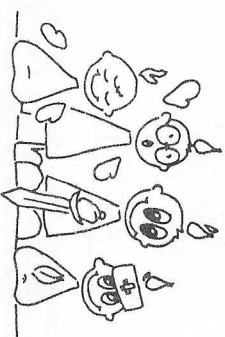
Verseul de memorat pe săptămână: “*Și fiecare viața Ie să dă epăntarea Duhului spre folosul altora.*”

/ *1 Corinteni 12,7 /*

Luni:

“*De pildă, minia ti este dat prin duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh; altuia, credința prin același Duh; altuia, darul înmădărilor, prin același Duh; altuia, puterea să faci minuni; altuia, proorocea; altuia, descobirea tăburilor; altuia, felurile limbii; și altuia, înțelegerea limbilor.*”

/ *1 Corinteni 12, 8-10 /*

Despre carisme a fost de mai multe ori vorba. De ce vorbim atât de mult despre ele? Fiecare creștin în care sălășluiește Duhul Sfânt este carismatic, nu? E cert că, în perioada timpurie a Bisericii parcă ar fi fost mai natural darurile supranaturale. Atât de mult, încât Pavel nu o dată a trebuit să atenționeze membrii adunării spre folosirea acestora în “*mod corect*”. Arătarea (manifestările) Duhului de aceea o primește fiecare, pentru a o (le) folosi. La ce trebuie să folosim manifestările Duhului? La clădirea Trupului lui Hristos, adică la clădirea Bisericii. Nu le-am primit pentru răspirea scopurilor proprii. Și mai puțin de atât, ca aceștia să ne minăm de ele ținându-le în virtută. Nici la locul de muncă nu primești o uncață pentru ca opt ore să stai privind-o sau să fi prelegert despre ea. Dacă primești un dar, nu o deschiți repede și, o și folosești? Exact la fel este și cu darurile Duhului. În aceste zile vom arunca o privire asupra unor exemple practice din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a primi încurajare și impulsionare în folosirea corectă a carismelor. La enumerarea carismelor ai recunoscut-o pe aceea, pe care tu ai primit-o de la Domnul? Acum e timpul, ca să o ții în serios, și să ai curajul a o folosi!

43

Isus dragi! Îți mulțumesc că ți-ai împlinit promisiunea și acum toți copiii Tăi au parte din darurile Duhului Sfânt. Am nevoie de încurajarea Ta, pentru ca și eu să folosesc ceea ce am primit, la clădirea Trupului lui Hristos, adică a Bisericii. Amin!

Săptămâna 6: Carismele

Marți:

“Duhul Domnului Se va odihni peste El,
dătător de înțelepciune și de pricipere, dătător de
sfial și de tărie, dătător de cunoștință și de
frică de Domnul.”
/ Isaia 11, 2 / *(Isaia 11, 1-5)

Aici, Isaia profetează despre Mesia
Izraelului. Spune chiar că, I se va spune
neamul lui Isai se va ridica o “Odraslă”, un “Vlăstar”, va da din “rădăcinile” lui,
(Isaia 11, 1). Aceste pronume corespund ebraicului “hecer”, ale cărui origini se
regădesc și în cuvintele Nazaret, nazirean, deci în acest loc Vechiul
Testament într-adevăr despre Isus spune profeția. Ioan, când l-a cufundat pe
Isus în apa Iordanului, a văzut Duhul pogorându-se sub chipul unui potumbel.
Duhul înțelepciunii, al priceperii, al sfatului, al tăriei, al cunoașterii precum și
Duhul fricii de Domnul, se odihnea peste Isus și l-a umpluț complet. Printre
altele aceste trăsături sunt și “caracteristicile” Duhului Sfânt. În schimb, să nu le
confundăm pe acestea cu carismele (adică cu darurile), pe care Duhul
înțelepciunii, al priceperii, al sfatului, al tăriei, al cunoașterii om în parte. (vezi /
Domnul - adică Duhul Sfânt- le dă după voia Lui fiecărui om în parte. (vezi /
Corinteni 12 11). În Marcu 16, 17-18 Isus deja vorbește despre semne, care vor
fi cu cei ce-l urmează pe El, deci carismele nu au fost “descoperite” de apostolul
Pavel ! Tot la fel ai nevoie și de caracteristicile și firea Duhului Sfânt, ca de
carisme, cu care trebuie să slujești fraților tăi.

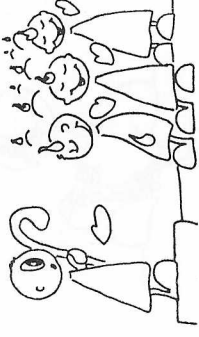
Doamne, Isuse Hristoase! M-ai umplut și pe mine cu Duhul Tău Sfânt. Îți mulțumesc
că și în mine același Duh trăiește și lucrează. Care este prezent și în toți frații mei din
întreaga lume. Ne-ai făcut una, pentru ca împreună să Te slujim, și în comun să
clădim Împărăția-ți Veșnică.

Amin !

44

Săptămâna 6: Carismele

Miercuri:

“Toți credincioșii tăiați împrejur, cari
veniseră cu Petru, au rămas tăiați când
au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat
și peste Neamuri. Căci îi auzeau vorbind
în limbi și mărinind pe Dumnezeu.”
/ Fapt. Apost. 10, 45-46 /

Din nou vorbirea în limbi! Să nu te
enerveze această “minune a limbii” care reține din nou și din nou, căci are o
însemnătate mult mai mare, decât ai gândi! În vremurile apostolice exact la fel
ca și azi, una din semnele de recunoaștere că, oricine, cine ascultă și primește
Cuvântul lui Dumnezeu, poate primi acest dar al Duhului Sfânt. Petru de aceea a
îndrăznit ai boteza pe păgâni, fapt din care numai un pic că nu s-a iscat un
scandal. Vorbirea în limbi în primul rând este un semn. Este semnul - și în caz
dat e dovada- prezenței Duhului Sfânt. În al doilea rând este dar, cu care te poți
clădi pe tine însuși și întreaga Biserică. Dacă o și poți tălmăci atunci poți învăța
multe prin ea, dar dacă personal nu ai primit darul tălmăcirii, atunci poate să
facă acest lucru oricine altcineva, care în comunitate are acest dar, și astfel
această carismă poate servi și înspre binele întregii comunități. 1 Corinteni 14
discută pe larg subiectul folosirii corecte și incorecte al vorbirii în limbi. Sunt
unii care așa interpretează acest pasaj biblic, de parcă Pavel ar vorbi “împotriva”
acestei carisme, deși Pavel atrage doar atenția asupra accentului corect dintre
darul vorbirii în limbi și darul profetării. Astfel sună corect citatul : “ Aș dori ca
toți să vorbești în alte limbi, dar mai ales să proorocești Cine proorocește, este mai
mare decât cine vorbește în alte limbi; afară numai dacă tălmăcește aceste
limbi, pentru ca să capete Biserica zidire sufletească.” (1 Corinteni 14,5)

Doamne Dumnezeule! Îți mulțumesc că îmi vii de ajutor în rugăciune. Deseeori sunt
obosit, și nu știu cum ar trebui să mă rog corect. E minunat să experimentezi, că
atunci Duhul Tău se roagă în mine cu suspine de nedescris sau în limba răpirii.

Amin !

45